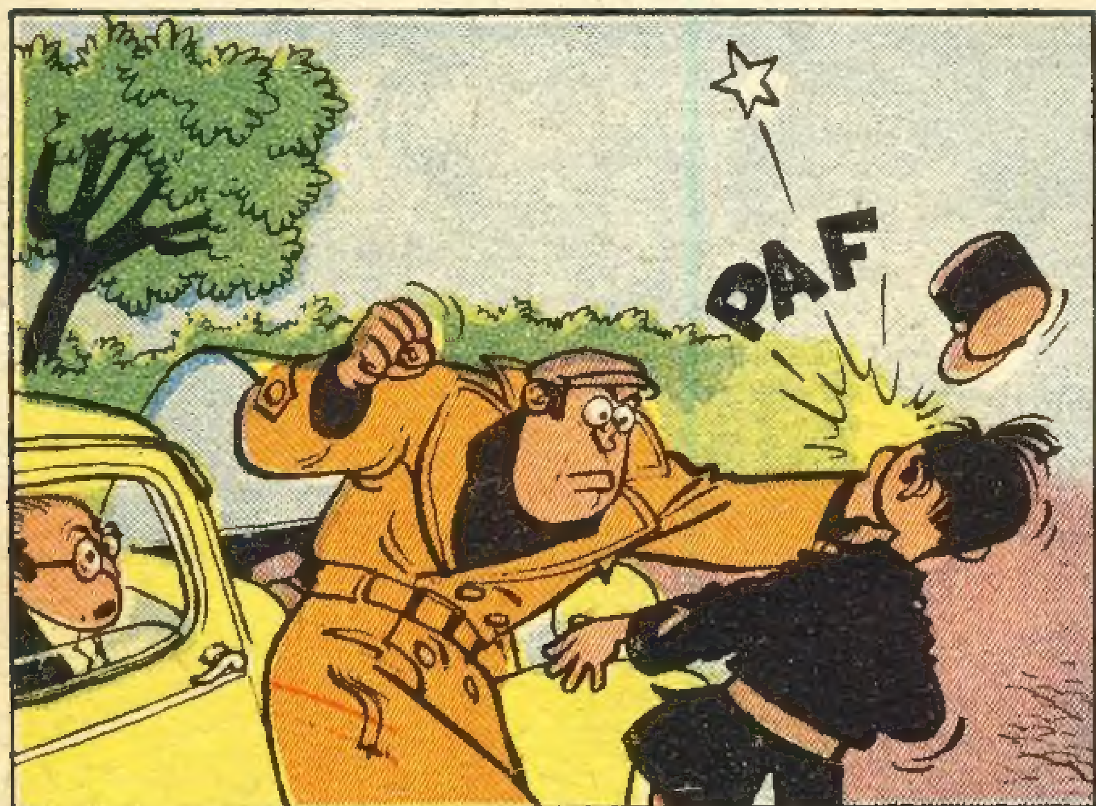
WEEKBLAD

4 frank per nummer.

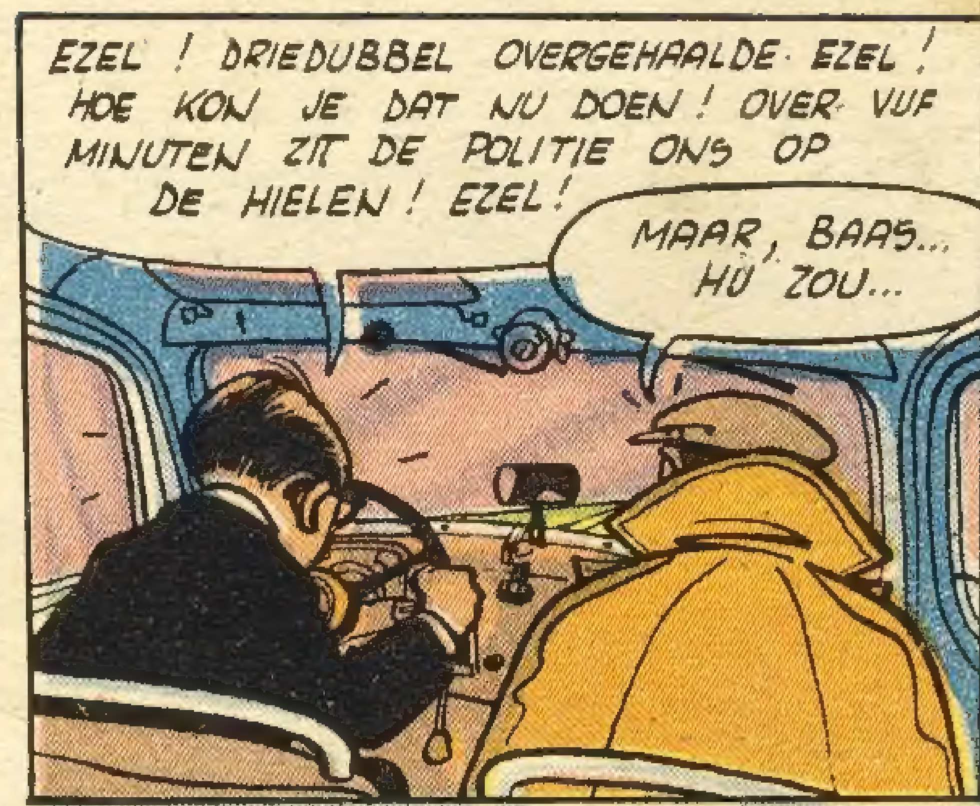

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 535. — 29 JUNI 1950. — 24 BLZ.

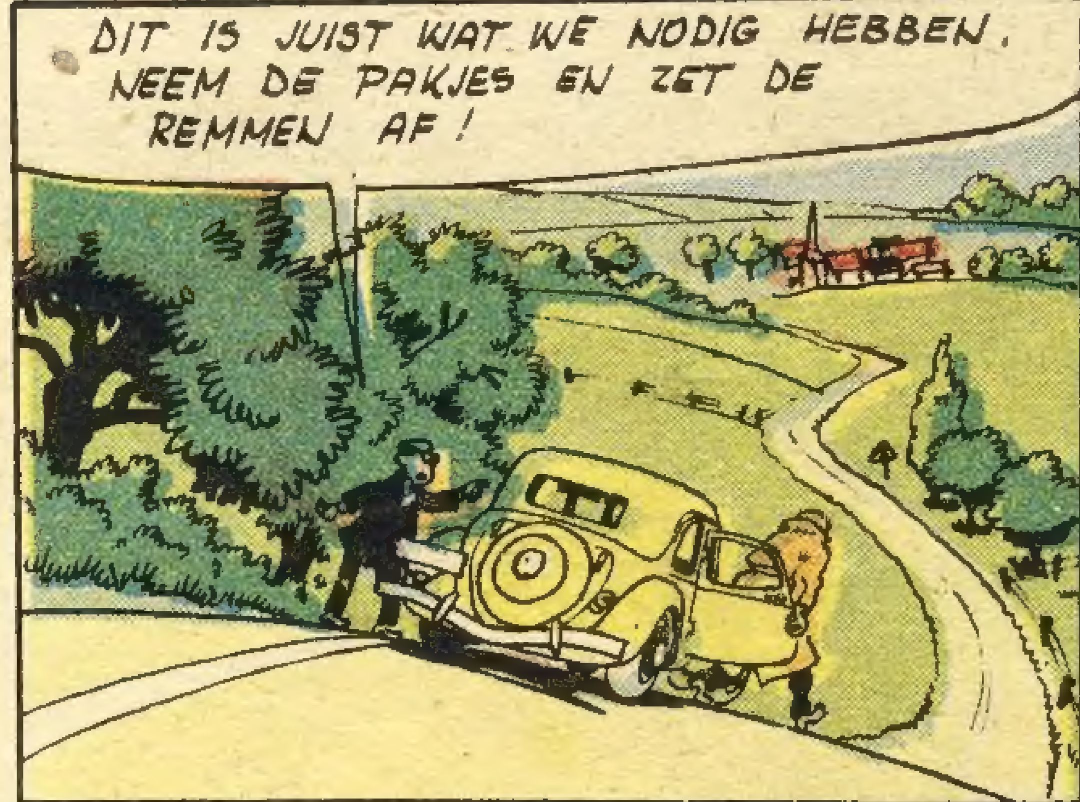

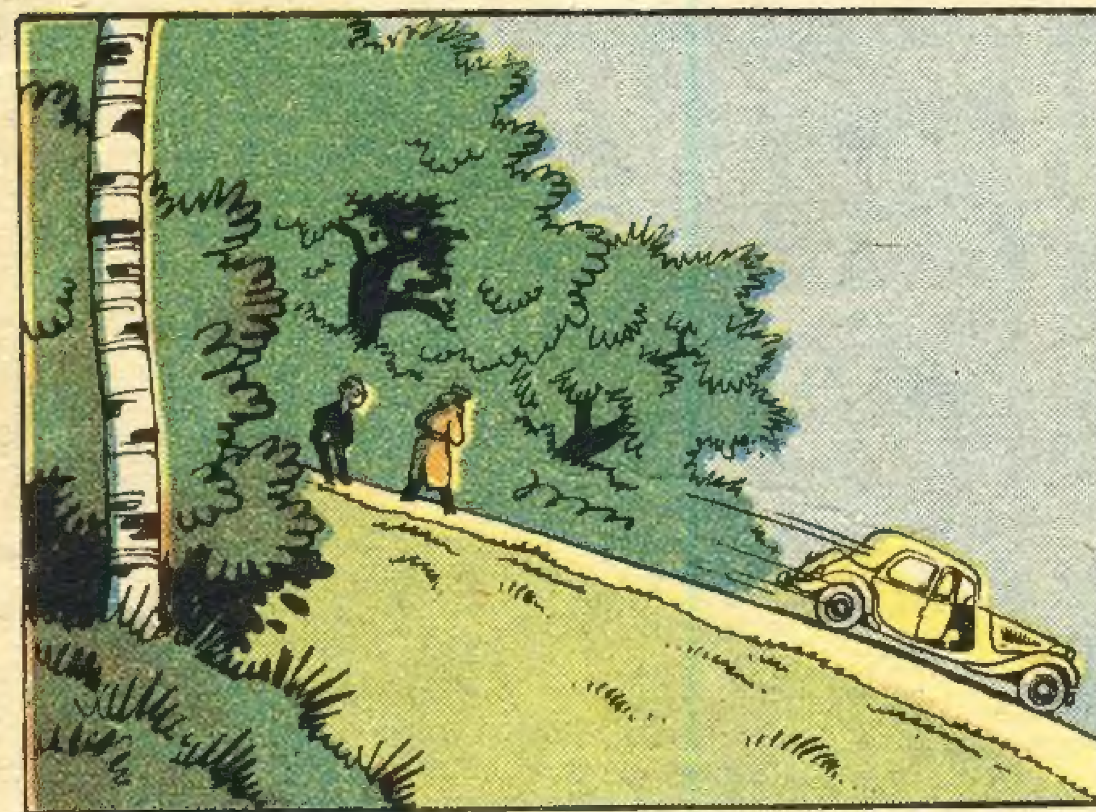

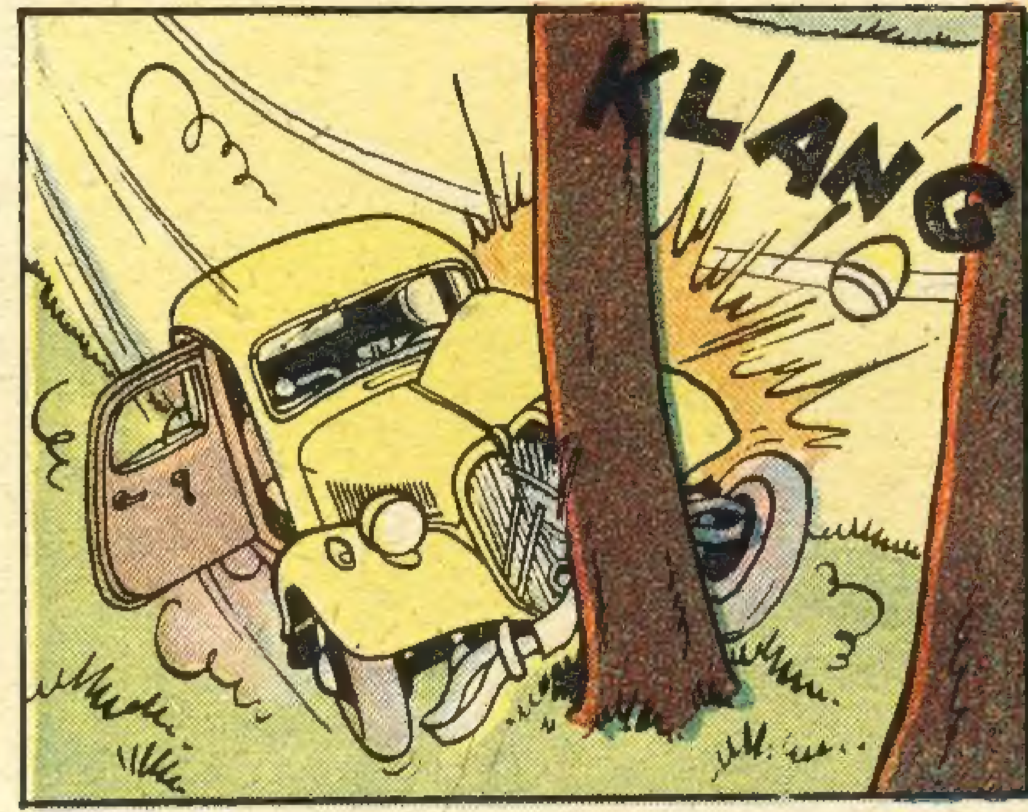

HALLO, RAKKERS !

Hier ben ik, Spip...

Voortaan zul je me hier iedere week ontmoeten. Ik ben namelijk tot verkeersagent van de Robbedoeswereld benoemd en moet jullie wegwijs maken in ieder nummer van ons lijfblad.

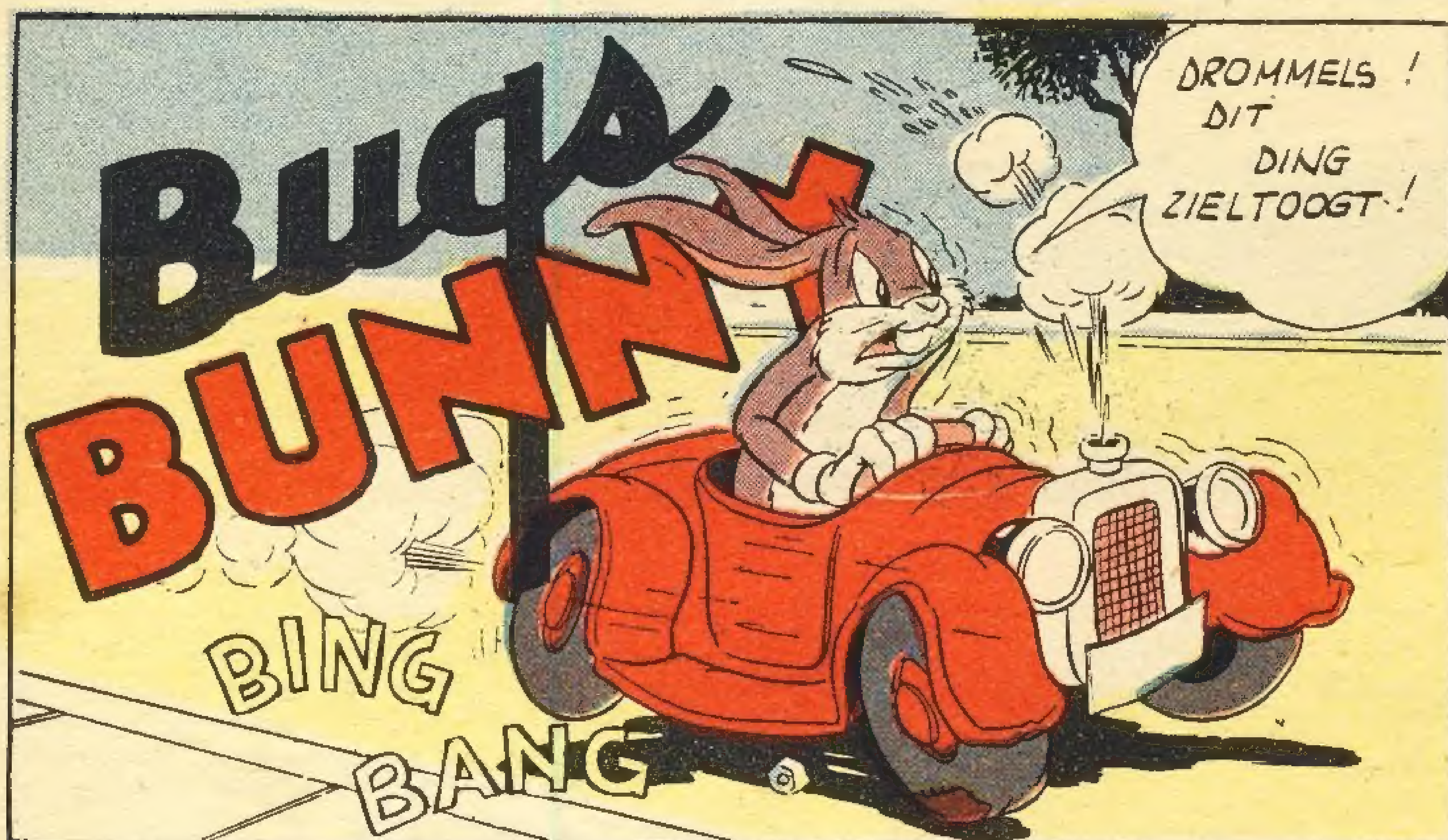
Waarom ze mij daarvoor uitgekozen hebben weet ik niet... Misschien omdat ik zo klein ben en vlugger overal bij.

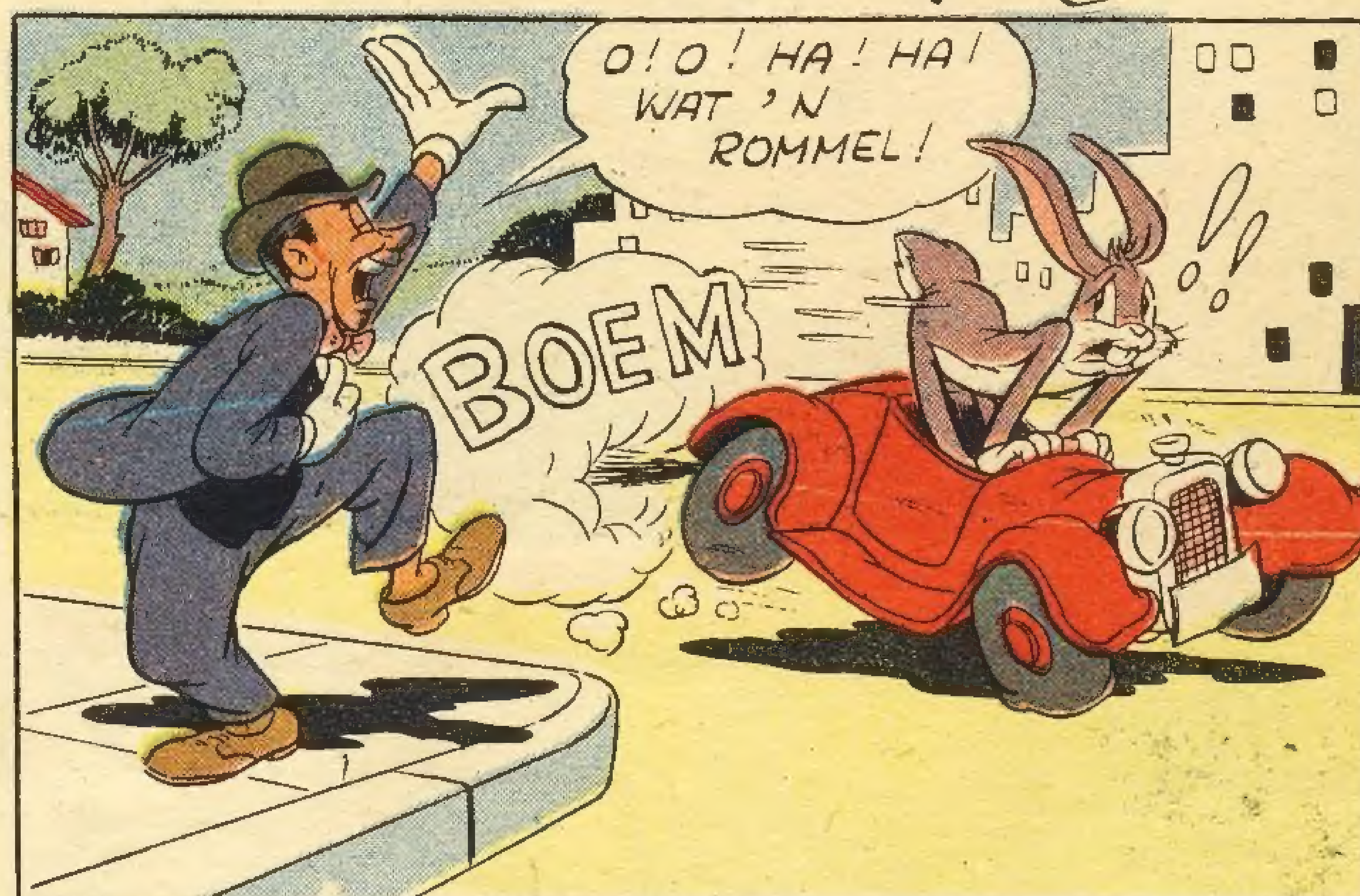
Om dadelijk jullie vertrouwen te winnen heb ik een heel sympathiek vriendje van me meegebracht : Bunny, een konijn, en wàt voor een konijn ! Je zult merken dat hij iedere week wat nieuws verzint om jullie te verrassen. Deze week bijvoorbeeld heeft hij... Maar, verdraaid ! Waarom zou ik het jullie verklappen...

Je zult er meer genoegen aan beleven als je het zelf leest.

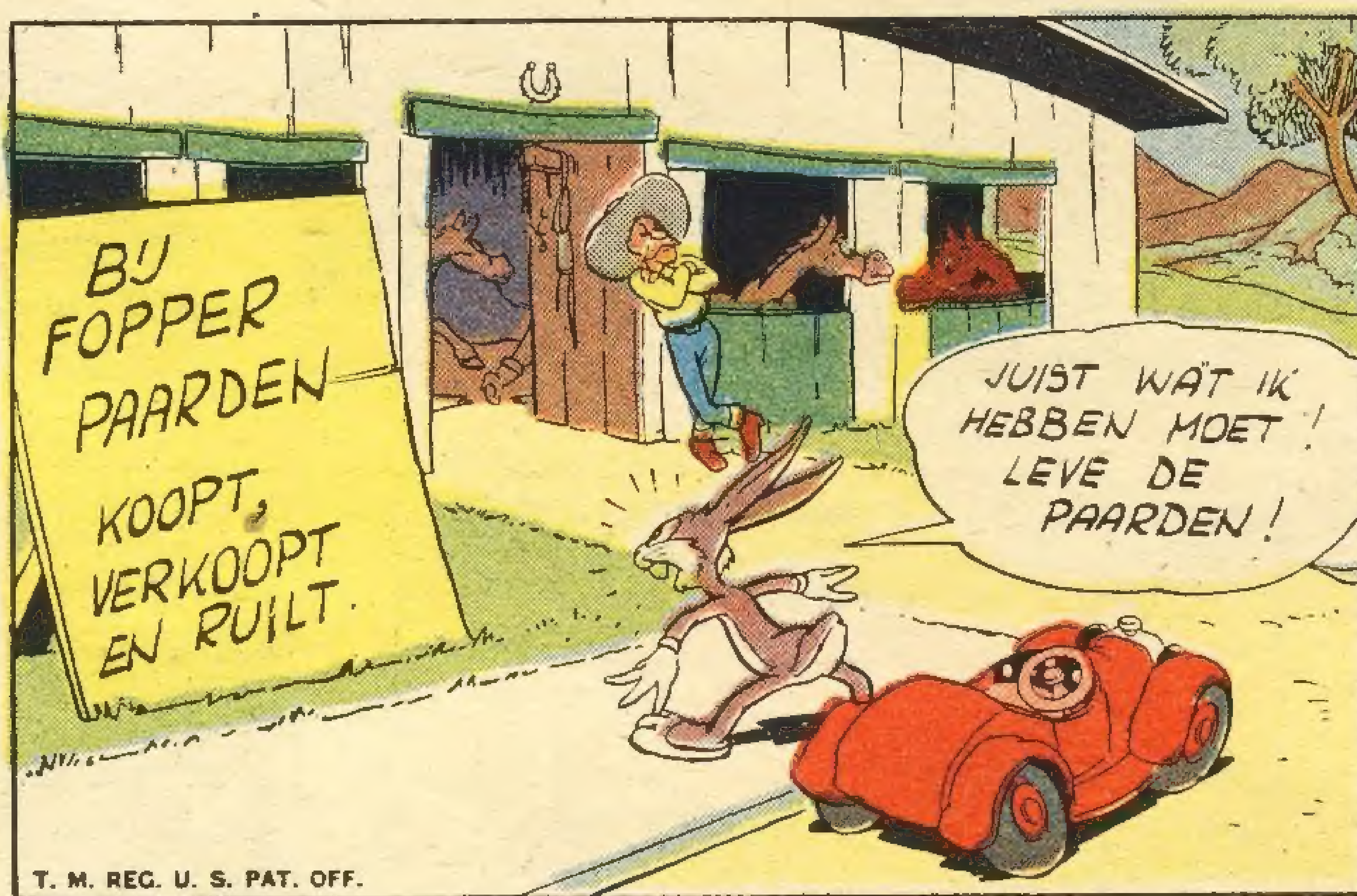
Tot volgende week !

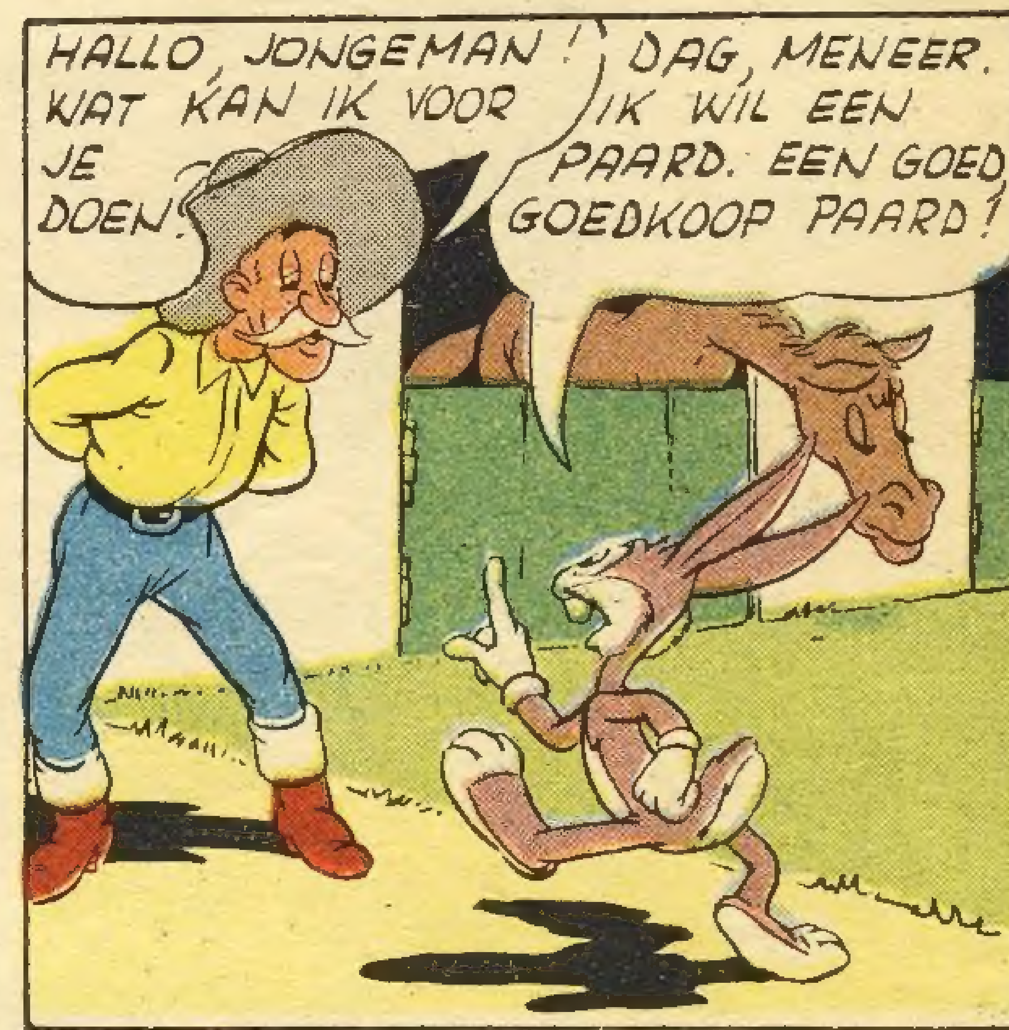
Spip

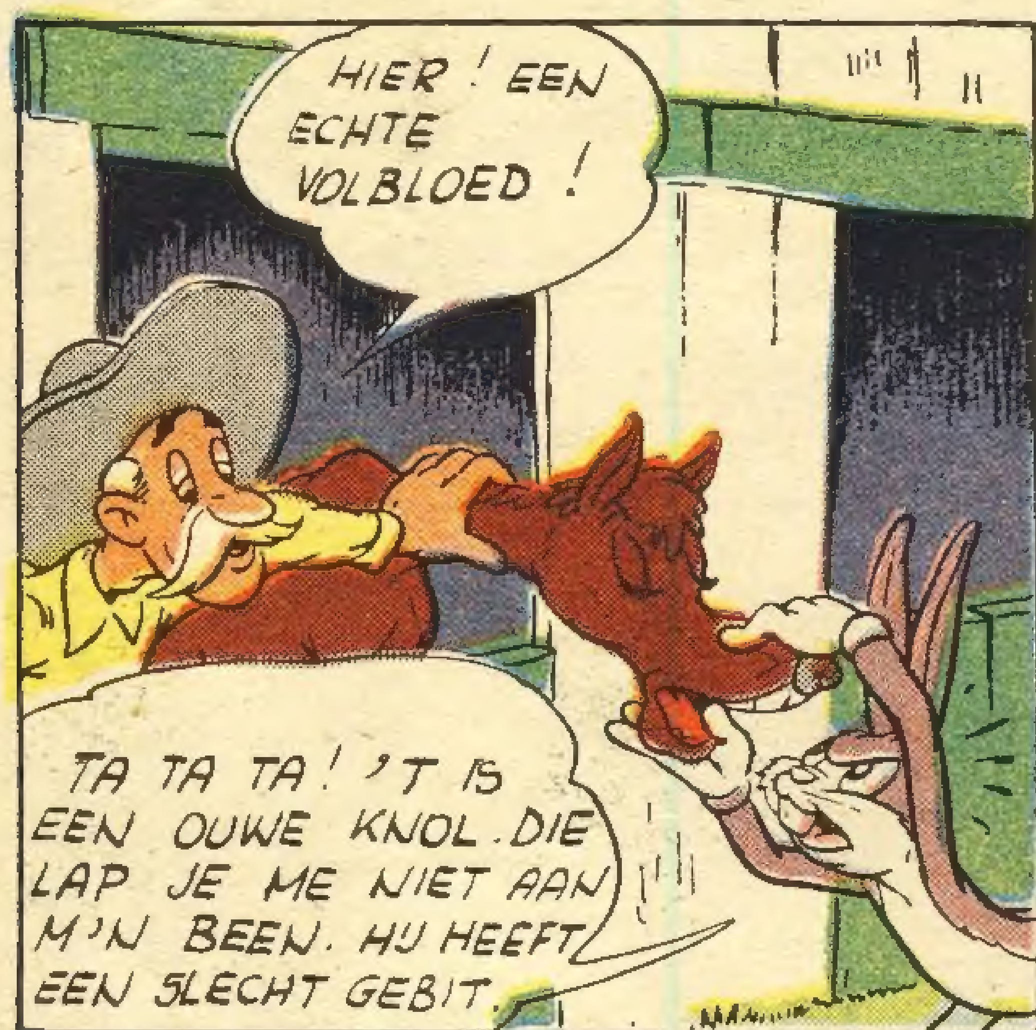

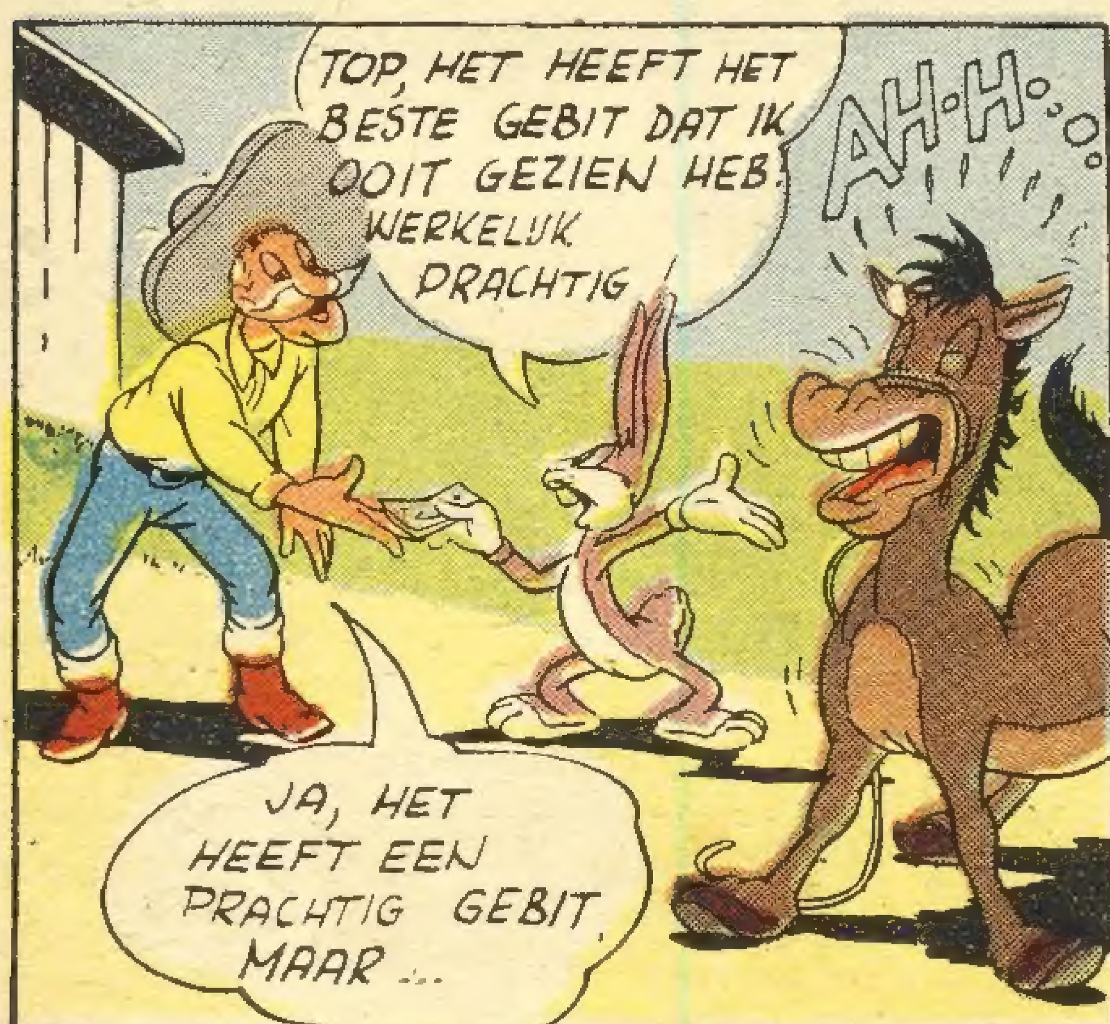

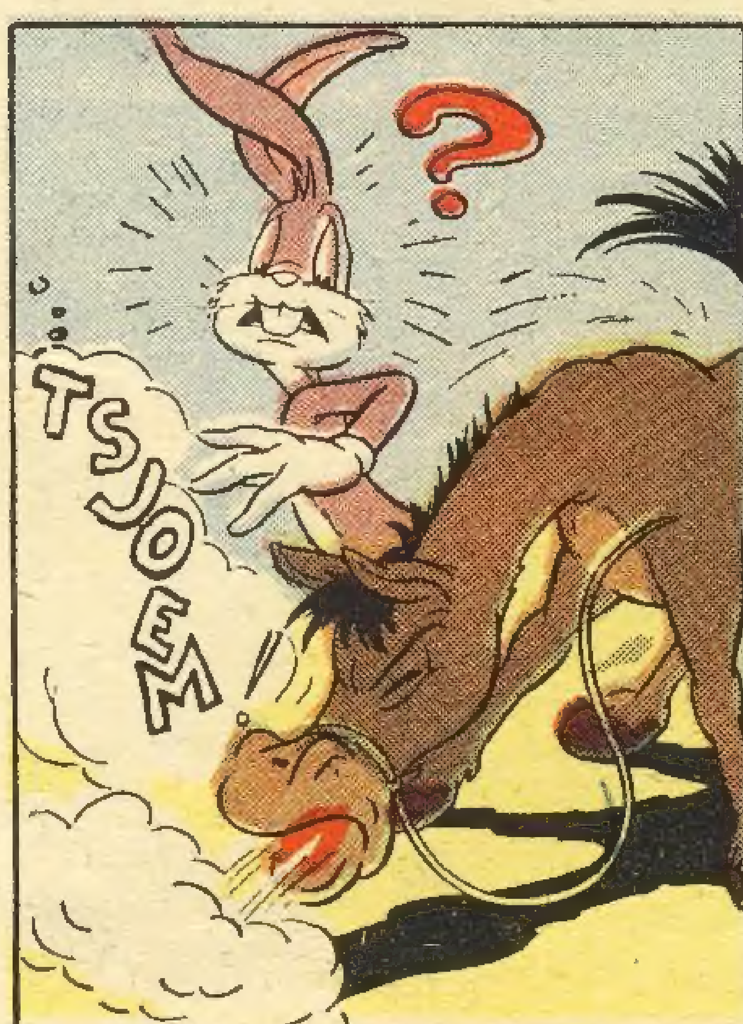

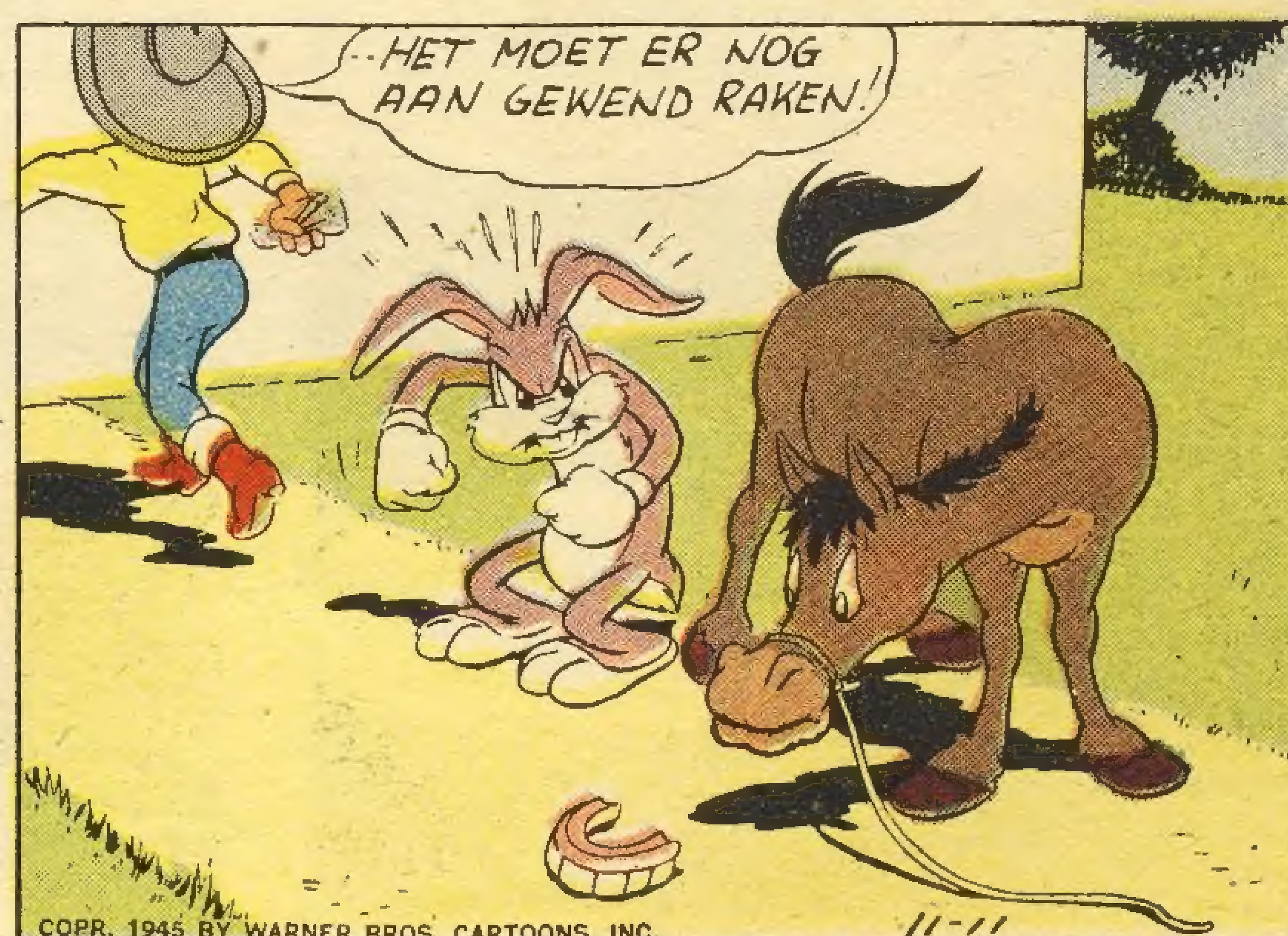

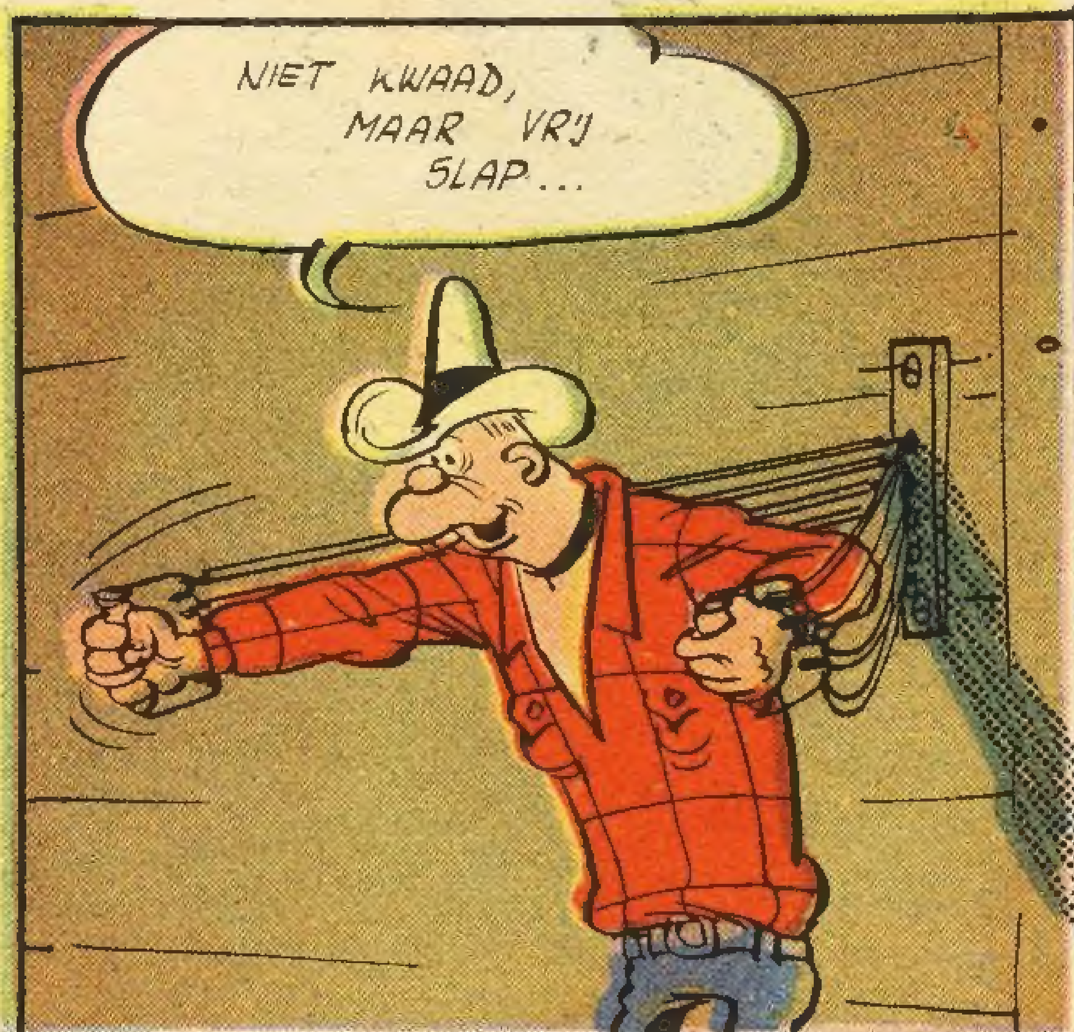

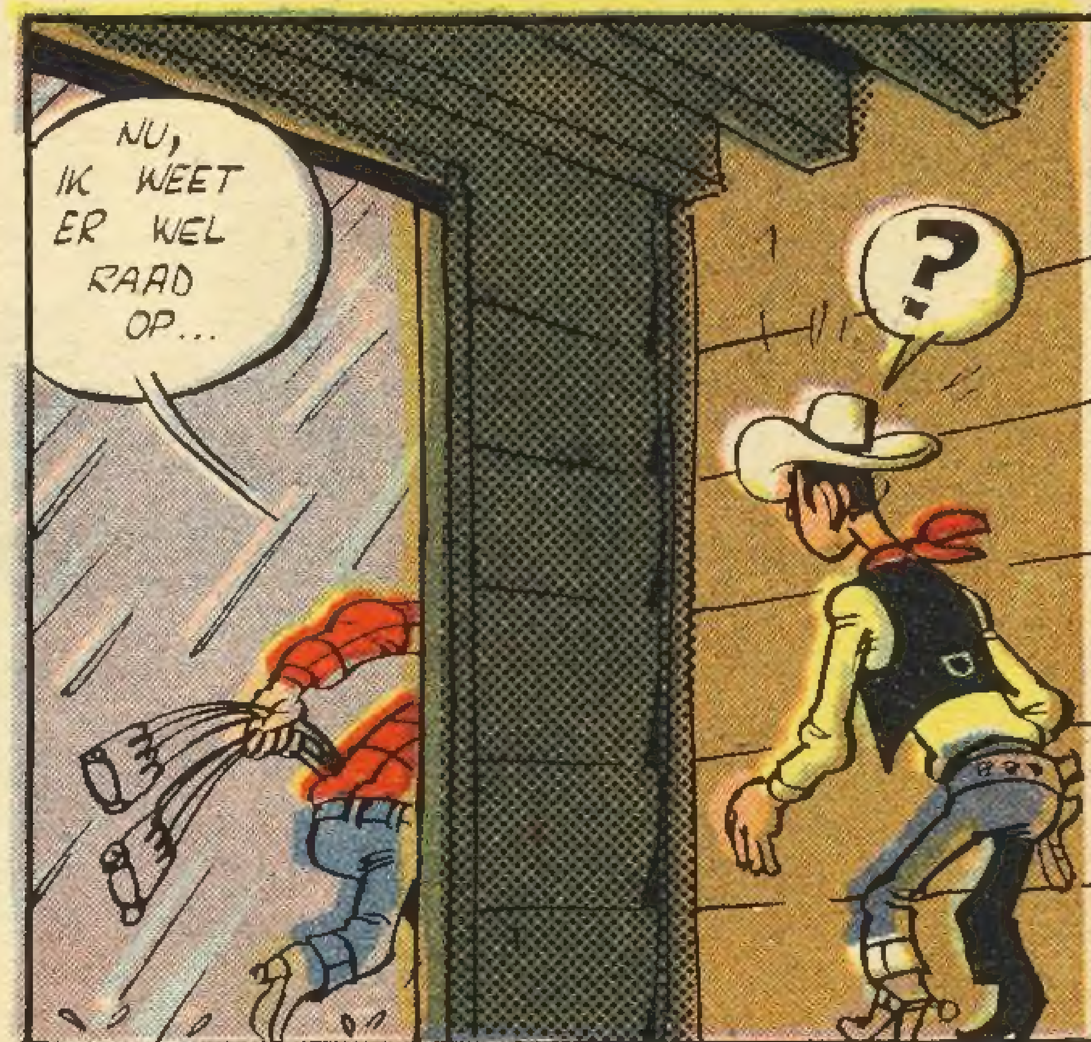

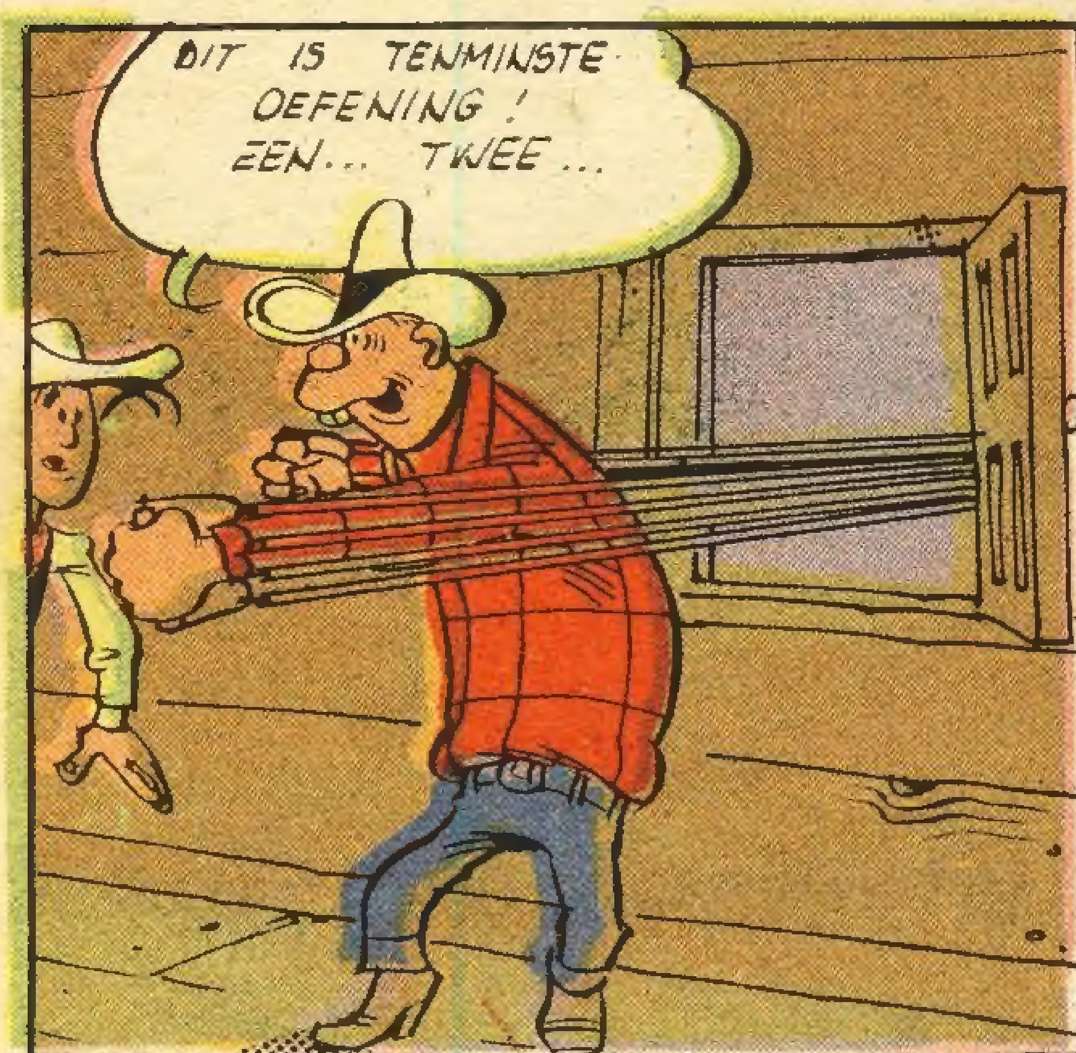
LUCKY LUKE

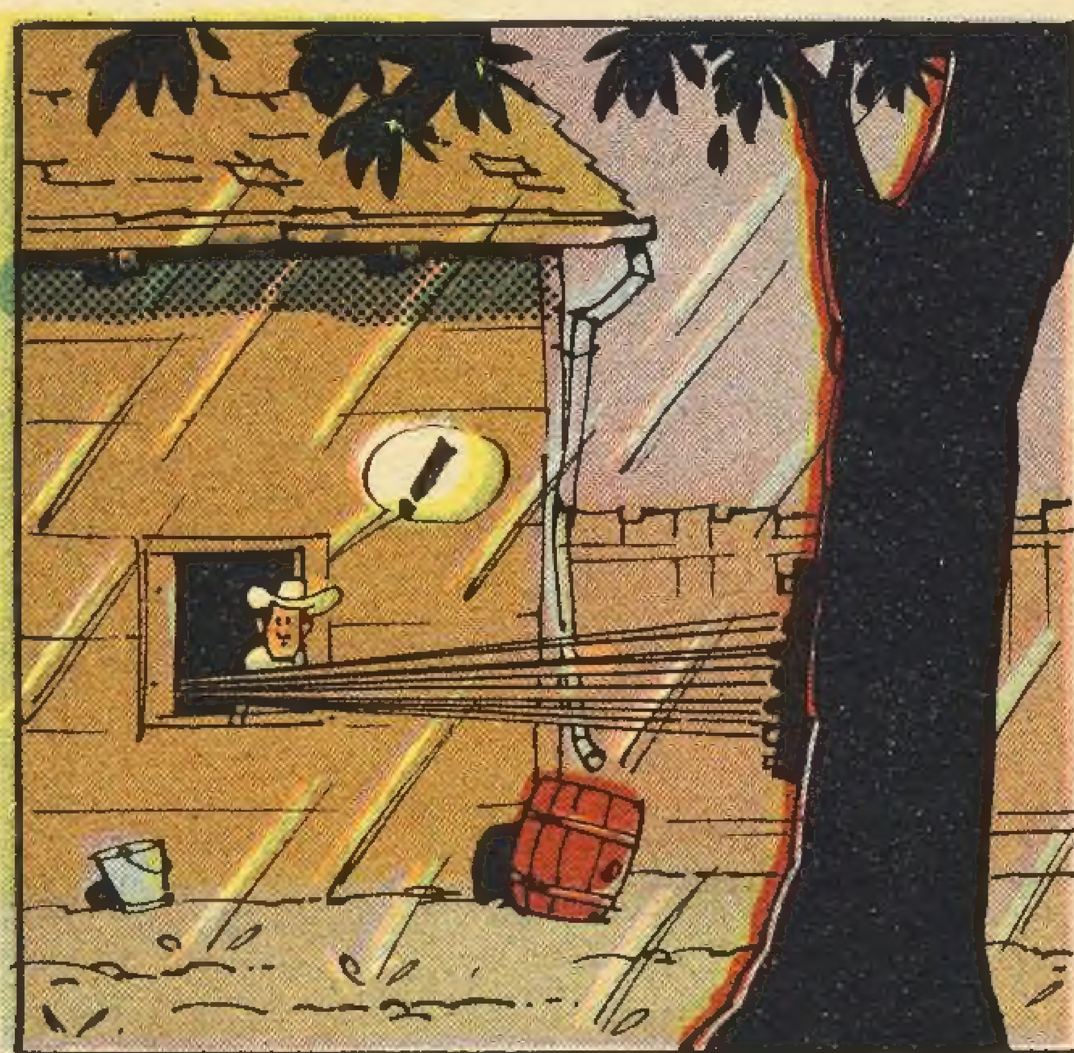
MET LUCKY LUKE ALS MANAGER BEREIDT SIMON DE SLAGER ZICH VOOR OP ZIJN ONTMOETING MET KELLY DE DODER.

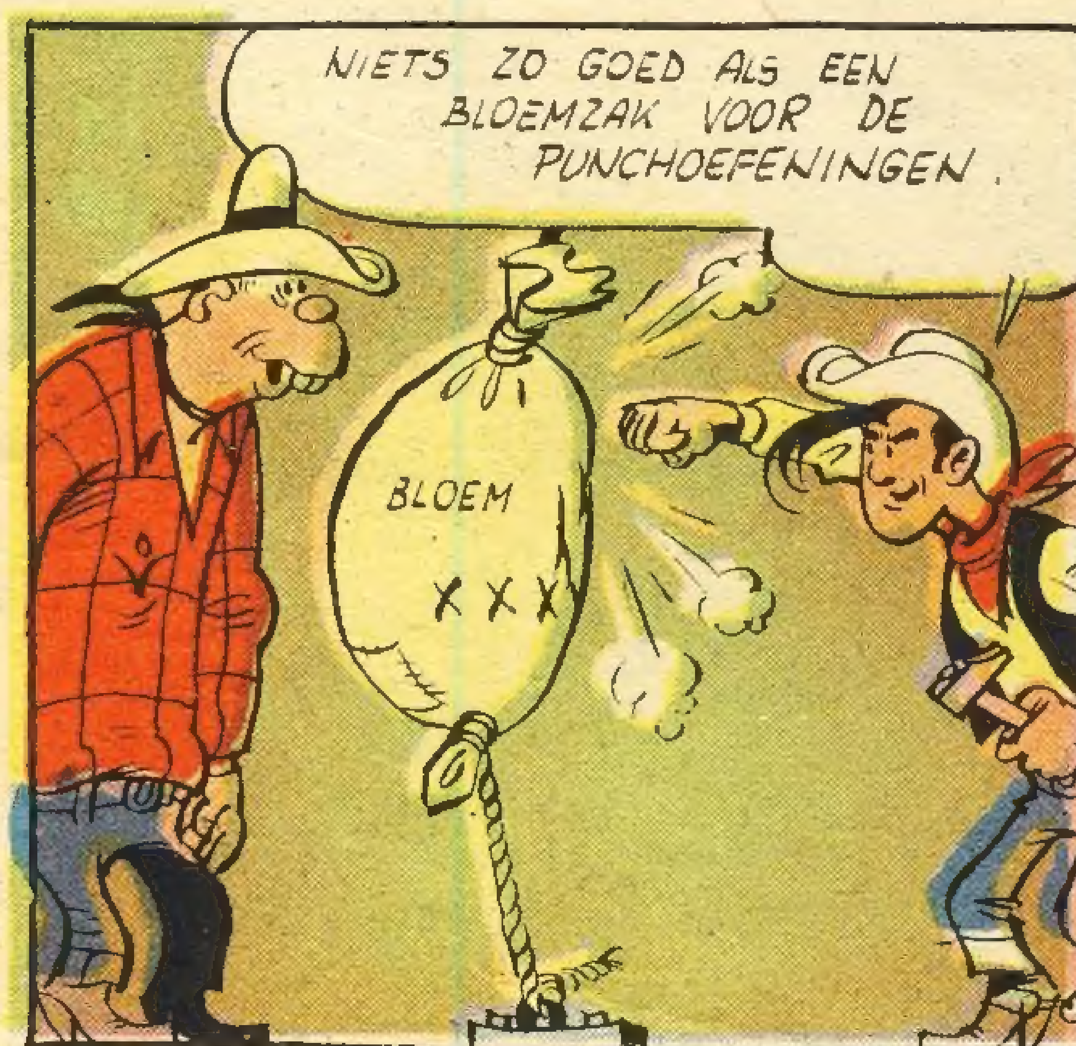

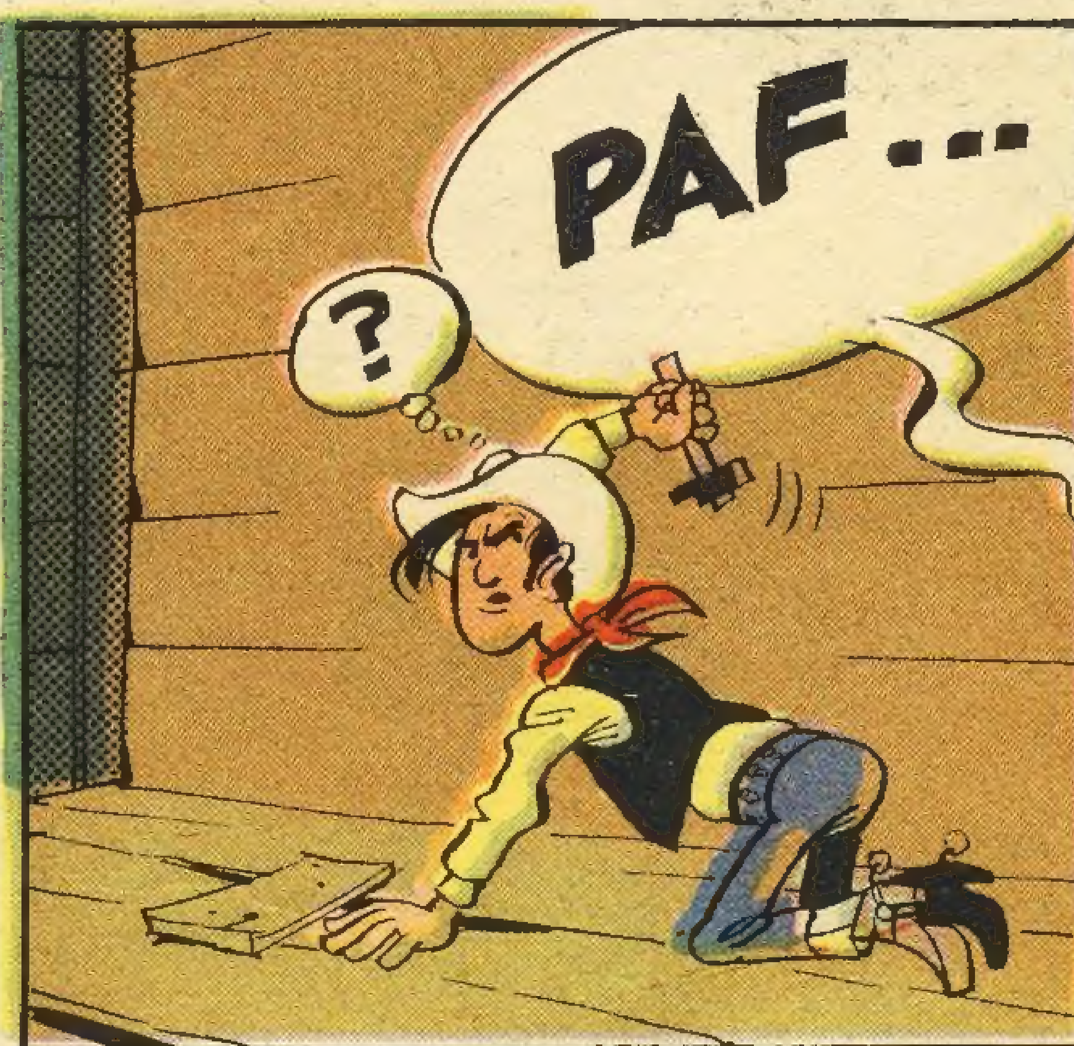

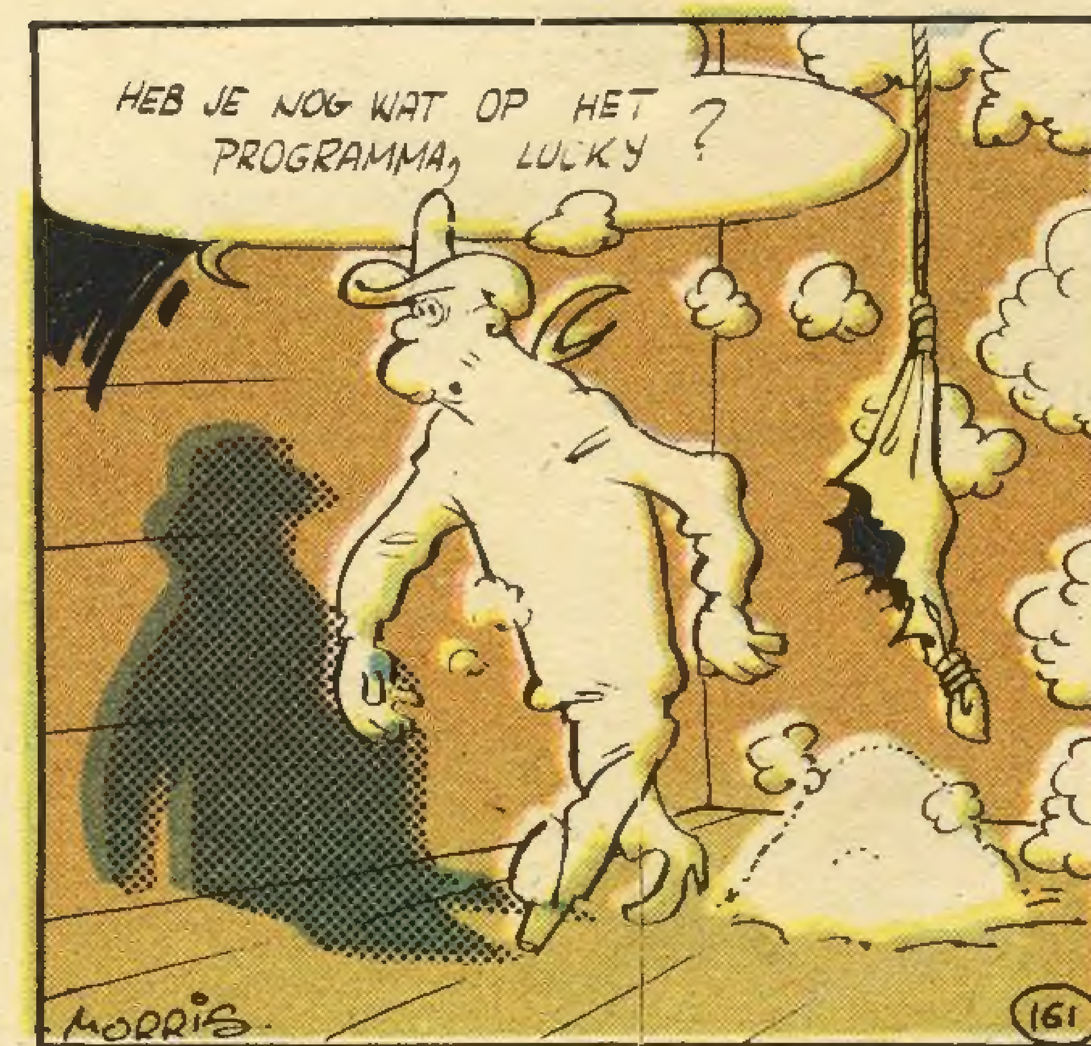

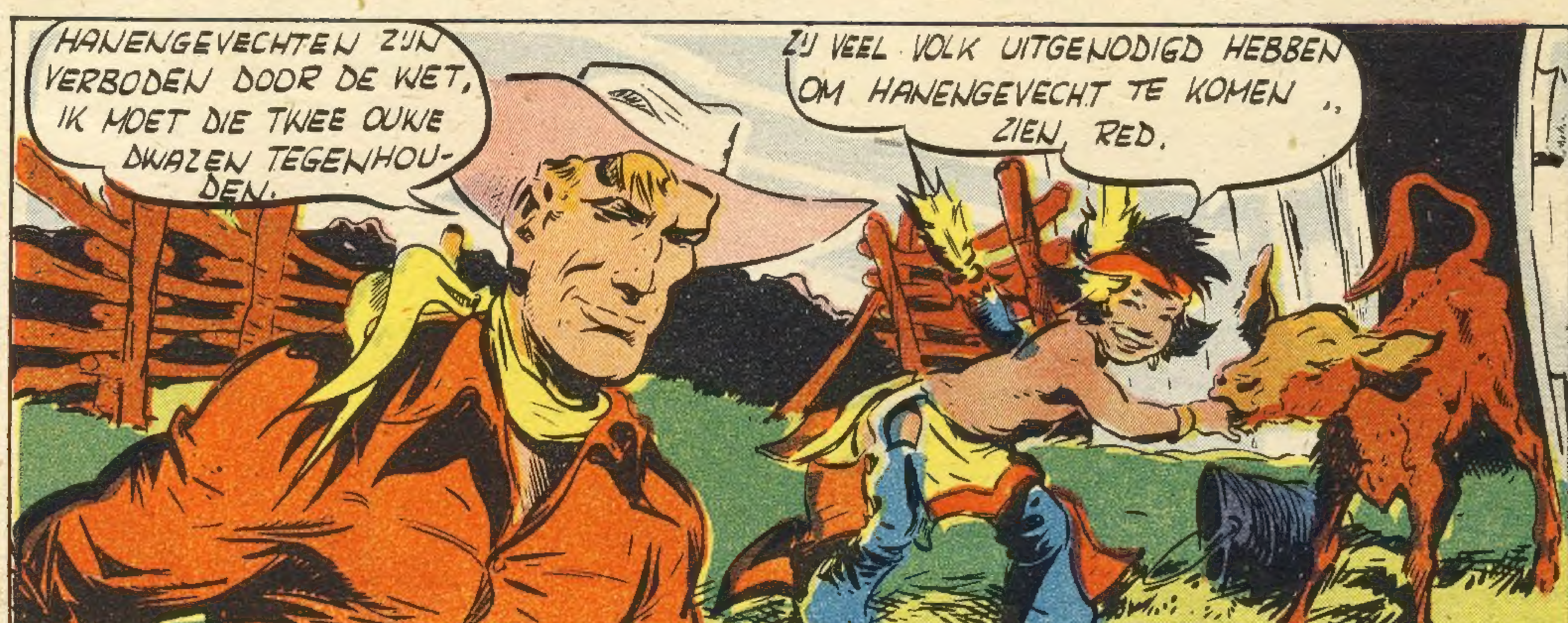

Alarm ! De vogels fluiten !

Nee, dat is geen grap. Als de vogels fluiten, is het hoog tijd, dat je wegkomt uit... de tempel van Tsio-In te Kyoto in Japan.

Toen deze tempel gebouwd werd, in 1697, heeft men er een vernuftig alarmsysteem in aangebracht opdat geen ongewenste gasten de tempel, die ook als militair centrum dienst deed, zouden kunnen betreden.

In de vloer van de tempel is een uiterst nauwkeurig mechanisme aangebracht, dat dadelijk in werking treedt als er iemand binnenkomt.

Het is echter geen alarmschel, die de bewakers van de tempel waarschuwt, maar een zacht gekweel, dat in andere omstandigheden heel poëtisch zou klinken, maar in dit geval zoveel betekent als « Handen op ! Je bent gesnapt ! »

RODE VLEUGEL en de MALEISE KRIS

(33)

KORTE SAMENVATTING. — In zijn strijd met de Maleise Kris heeft de Grote Baas van de Rode Vleugel zich met zijn jongens en nieuwe helpers naar het binnenland van Borneo begeven. In groepjes rukken ze op naar de tempel, waar de Maleise Kris zich schuil houdt en zijn hoofdkwartier heeft opgeslagen. Het groepje van Henry dringt de tempel binnen. Ze gaan een gevecht in regel aan met de Maleise Kris...

Heel de Rode Vleugel sprong weer, maar onmiddellijk begon de mitrailleuse opnieuw te knetteren en een tweede, niet ver daar vandaan, viel nu ook in. Onafgebroken bleven ze nu het terrein bestrijken, zodat de aanvallers geen vin meer verroeren konden.

Dan hoorden ze plots de stem van Toûnar :

— Niet bewegen. Ik hen doen zwijgen.

Tegen de grond geplakt, de geringste bodemverheffing als schuilplaats gebruikend, bleven de Grote Baas en zijn jongens met op elkaar geklemde tanden onder de kogelregen liggen. Dan donderde plots weer een ontploffing, en nog een, en nog een. De wildernis stond een ogenblik in vuur en vlam Toen het geluid uitstierf, zwegen ook de mitrailleuzen.

De Grote Baas sprong op en stormde vooruit en de anderen volgden zijn voorbeeld.

Intussen waren de Kelabieten niet werkloos gebleven. In plaats van het bevel af te wachten zoals afgesproken was, waren ze op eigen houtje de kazematten ingeslopen. Men zag ze, als een zwarte vlek, die in de grond vloeide en verdween.

— Vlug, zei de Grote Baas. De drie H's en de Chinezen moeten hen achterna en vallen onmiddellijk aan met de mitraillette, anders laten de Kelabieten zich uitmoorden.

Binnen hoorde men een mitraillette knetteren, haast overstemd door een razend gebrul der inboorlingen.

De Grote Baas zocht op zijn beurt een opening om naar binnen te dringen Voorzichtig tuurde hij naar binnen.

De man, die de mitrailleuse bediend had, lag op de grond, half onzichtbaar in de verstikkende rook. De Grote Baas liet zich door de opening glijden. bereikte de begane grond en trok de pal uit zijn mitraillette. Langzaam duwde hij de deur open, die op de grote gang uitgaf. Karel, Joe en Jan volgden hem, klaar om te vechten.

Enkele mannen van de Maleise Kris liepen in volle haast voorbij. De Grote

Baas opende het vuur en zette hen achterna, doch de Kelabieten waren hem nog voor.

Jaren en jaren had de Maleise Kris zijn tyranie uitgeoefend op alle stammen van de hoogvlakte der Sarawakbergen. Er was onder de inboorlingen geen enkele familie, die niet te lijden had gehad van zijn wreedheid. Familieleden waren gemarteld of gedood. Nu was het hun beurt en zonder zich om de kogels te bekommeren, zonder zich te bekommeren om doden en gekwetsten, vlogen de kleine, dappere inboorlingen uit de Sarawakbergen op hun vijanden in en slachtten hen af met knotsen, messen en giftige pijltjes, die ze met hun blaaspijp naar de vijand bliezen.

Weldra was de bovenverdieping gereinigd. De Grote Baas begon naar Henry en de Chinezen te zoeken.

De Kelabieten doorzochten in groepjes onder leiding van een der jongens alle kazematten, namen de mannen gevangen, die zich overgaven, en schoten de andere, die zich nog te weer stelden, neer.

— Hij is nergens te zien ? En ook geen... lijk ?

— Nee, Baas, ik denk dat ze dieper zitten !

Bijna vlak onder hen, in de benedenverdieping, ontplofte een granaat.

— Hoor je ? Ze zijn beneden aan het vechten !

— Heeft niemand van jullie gezien hoe we beneden kunnen komen?

— Ja, ik, zei Karel. Daar, meer naar links, is een gang. De Kelabieten zijn zich aan het groeperen, maar er staat ergens een mitrailleuse, die hen op afstand houdt.

De Grote Baas was op de wachtpost gestoten, bestaande uit één man, die niemand liet naderen.

Drie keer waagden de Kelabieten de aanval, gesteund door een mitraillette van de Rode Vleugel, doch drie keer moesten ze zich terugtrekken met het verlies van enkele krijgers.

Vlakbij konden ze Henry en zijn koelies horen, die in een verbitterd gevecht met de vijand gewikkeld waren.

Toen het een ogenblik rustig was, zette de Grote Baas zijn handen aan zijn mond en riep :

— Henry, alles in orde ?

Een ontploffing dreunde en daarna klonk de heldere stem van Henry, die door de gangen galmde :

— We krijgen het warm, Baas. Laat ons niet te lang wachten.

Intussen was Joe op een notitieblaadje berekeningen aan 't maken.

— Hij is waarschijnlijk aan het berekenen hoeveel ton steen er nodig geweest is, om dat gebouw hier op te trekken, spotte Jan.

— Joe, het is nu het ogenblik niet om berekeningetjes te maken, bromde Karel.

Maar Joe hief zijn hoofd op.

— Wel, ik heb daarboven dynamiet gevonden. En kijk nu eens, de kazemat waardoor we binnen gekomen zijn ligt vlak boven deze vijandelijke post. We hoeven dus alleen een gat te maken en er een lading dynamiet in te stoppen. Voor ze het zelf goed weten, zijn ze weggevaagd.

— Een goed plan, Joe, proficiat !

Dan brak de toren middendoor en stortte met luid geraas naar beneden.

Het kwam er nu op aan, vlug te handelen. Als Henry bekende, dat ze in de penarie zaten, moesten ze het werkelijk warm hebben.

De aanvallen tegen het kleine troepje waren inderdaad zo heftig en veelvuldig geworden en de situatie aan de ingang van de dwarsgang zo gevaarlijk, dat Henry bevel gegeven had tot de aftocht. Ze hadden zich in een van de eerste kamers gebarricadeerd, die op de gang uitgaven, en door de open deur hield hij de gang onder schot. Maar ze hadden juist hun laatste granaat gegooid en ook de magazijnen van de mitrailletten raakten leeg. Ze hadden hun wapens en munitie moeten verstoppen onder hun kleren en bijgevolg hadden ze geen grote voorraad kogels kunnen meebrengen.

De aanvallen van de Maleise Kris werden van minuut tot minuut verbetener. Je zou zeggen, dat de Maleise Kris voor de algehele vernietiging, zich eerst nog wilde wreken op het kleine troepje mensen, die door hun stoutmoedig gedrag, de oorzaak waren van zijn val.

Plots donderde een verschrikkelijke ontploffing door de reusachtige tempel en de ondergrondse versterking. Henry zag, hoe een van de muren van boven tot onder scheurde. Een ogenblik vroeg hij zich angstig af, of die massa steen van de tempel en de betonnen blokken van het fort op hen gingen neerstorten. Maar de bouw was stevig.

Aan de ingang van het ondergrondse fort klonken kreten van pijn en razernij. Drie mitrailleuzen begonnen als dol te knetteren.

— Schiet niet ! riep Henry zijn mannen toe. Het zijn de onzen !

Inderdaad, Joe's plan was uitstekend gelukt. De lading dynamiet had het betonnen plafond vernield en deze was neergestort op de troep van de Maleise Kris.

Onmiddellijk schoot de Grote Baas, omringd door de drie H's, naar de benedenverdieping. Ze stietten op de aanvalstroep van de Maleise Kris die het Henry zo lastig maakte. Ze ruimden de troep uit de weg en verlosten Henry en z'n jongens uit hun benarde positie.

Ze verloren geen tijd met nutteloze woorden. Ze moesten hun tijdelijke overwinning uitbuiten om de volledige zegepraal te behalen. Ze moesten vooral het Grote Opperhoofd, de Maleise Kris, bereiken en hem onschadelijk maken.

Met zijn ogen op de kaart gericht, die Henry gevonden had, deelde de Grote Baas zijn bevelen uit, verdeelde zijn troep over verschillende gangen en deelde hen mee, welke aanval ze moesten uitvoeren en welk deel van het gebouw ze van vijanden moesten zuiveren

— Laat vooral de Kelabieten de Maleise Kris niet vermoorden !

— Ba, zei Joe verachtelijk, de Maleise Kris heeft al andere schurkenstreken uitgehaald.

— Dat is zo, maar we zijn geen bandieten en die lui moeten aan het gerecht worden uitgeleverd. We hebben niet het recht, hen zonder verdere vorm van proces terecht te stellen.

Intussen kwam plots een lawaaierige troep Chinezen aangerend en versperde de gang. Het waren de Chinese koelies, die door de Maleise Kris gevangen gehouden werden. Een aanval van Tounar had hen bevrijd en zonder naar iemand om te kijken of zich om iets te bekommeren, waren ze op de vlucht geslagen en probeerden nu te ontsnappen.

— Breng ze allemaal naar boven, zei de Grote Baas. Hier lopen ze maar in de weg.

Even later kwam Tsjeng buiten adem aangerend.

— Baas, een tiental mannen van de Maleise Kris zijn in het onderaards munitiedepot gevlucht. We kunnen hen onmogelijk aanvallen, want als we schieten, lopen we gevaar heel de boel in de lucht te laten vliegen. Wat moeten we doen ?

De trekken op het gezicht van de baas werden hard. Wie weet, wat de Maleise Kris in z'n wanhoop al niet zou uithalen ! Als hij zich met het fort en al in de lucht liet vliegen, kwam hier geen mens ooit levend uit. Heel de tempel zou op hen neerstorten.

— Is de rest van het fort doorzocht ?

— Ja, Baas ! Drie mannen hebben zich overgegeven. De anderen hebben tot de laatste man gevochten. Ze weten immers, dat ze aan het gerecht zullen worden overgeleverd en dat de doodstraf hen te wachten staat !

— Laat ons dan zo vlug mogelijk het fort ontruimen. Ik zal me zelf met die hardnekkige kerels bezighouden.

Met gebalde vuisten en samengeknepen lippen stond de Grote Baas te wachten, terwijl het fort ontruimd werd. De Kelabieten gehoorzaamden niet. Ze wilden het laatste troepje van de Maleise Kris aanvallen en ze begrepen niet, waarom men hen plots rechtsomkeert liet maken. De jongens van de Rode Vleugel waren nog moeilijker te overtuigen. Ze begrepen, welk gevaar de Grote Baas tegemoet ging. Ze wisten ook, dat de Grote Baas zeker niet voornemens was, om in het geniep enkele handgranaten in de nabijheid van de vijand te laten leggen en zich dan uit de voeten te maken om weg te zijn als de laatste verdedigers van het fort in de lucht vlogen.

Hij zou hen eerst waarschuwen, hen nog een laatste kans geven, om zich over te geven en hun leven te redden .

Maar zouden die mannen, overtuigd als ze waren, dat voor hen alles uit was, zich niet onmiddellijk in de lucht laten vliegen, om zich in hun dood tenminste nog te wreken en de Grote Baas mee te slepen in hun ondergang ?...

Intussen weigerde de Grote Baas naar de raad en de smeekbeden van zijn jongens te luisteren.

— Zie je die telefoonlijn, vroeg hij aan Joe, die naar boven loopt ? Koppel ze aan de kist handgranaten, die naast de muur van de munitieopslagplaats staat. Ik denk, dat dat voldoende is, want hier hebben ze niet met beton gebouwd. Kijk de lijn goed na, tot boven toe, en als je daarmee klaar bent, koppel ze daarboven dan aan een electrische batterij en wacht.

De Rode Vleugel stond nu buiten, aan de rand van het woud. Joe hield twee telefoondraden in zijn hand en wachtte. De gewapende Kelabieten stonden onder elkaar koortsachtig te discussiëren. De drie H's stonden in fikse houding de drie gevangenen te bewaken. De mannen van Tan bewaakten de Chinese koelies, samen met de mannen van Tounar.

De Grote Baas liet zich nog steeds niet zien. De jongens verwachtten ieder ogenblik de vlam van een reusachtige ontploffing door de nacht te zien scheuren, die de Grote Baas in de algemene ondergang zou meeslepen.

— Waarom blijft hij zo lang weg?

— Hij geeft hen de nodige tijd, om na te denken. Daarbij is hij ook alle kamers en versterkingen aan 't doorzoeken, om er zich van te overtuigen, of Sangar dood is.

Plots verscheen de gestalte van de Grote Baas in de poort van de tempel. Hij liep de trappen af en naar de rand van het woud.

Hij was nog op een meter of vijftig van hen, toen Joe iets bewegen zag in een van de schietgaten van de tempel.

— Pas op, Baas ! Laat u vallen, ze gaan schieten !

Een mitrailleuse knetterde. De Grote Baas viel plat op de grond.

De mannen van de Maleise Kris hadden dus gemerkt, dat hij weg was. Ze voelden zich weer vrij in hun gebouw en ze waren onmiddellijk naar de kazematten gerend, om vandaar de vijand onder vuur te nemen en nog een laatste poging te wagen.

De mitrailleuse bleef knetteren. De Grote Baas lichtte voorzichtig zijn hoofd een weinig op.

— Vlug, Joe, laten springen !

Joe koppelde de draden aan de batterij.

Er klonk een doffe plof. De ingang van de tempel met zijn grijnzende demonen en goden stond een ogenblik in lichtelaaie. Even wankelde de toren. Dan brak hij plots middendoor en stortte met luid geraas en in een wolk van stof naar beneden.

(Wordt vervolgd.)

DE PATROELJE der Adelaren

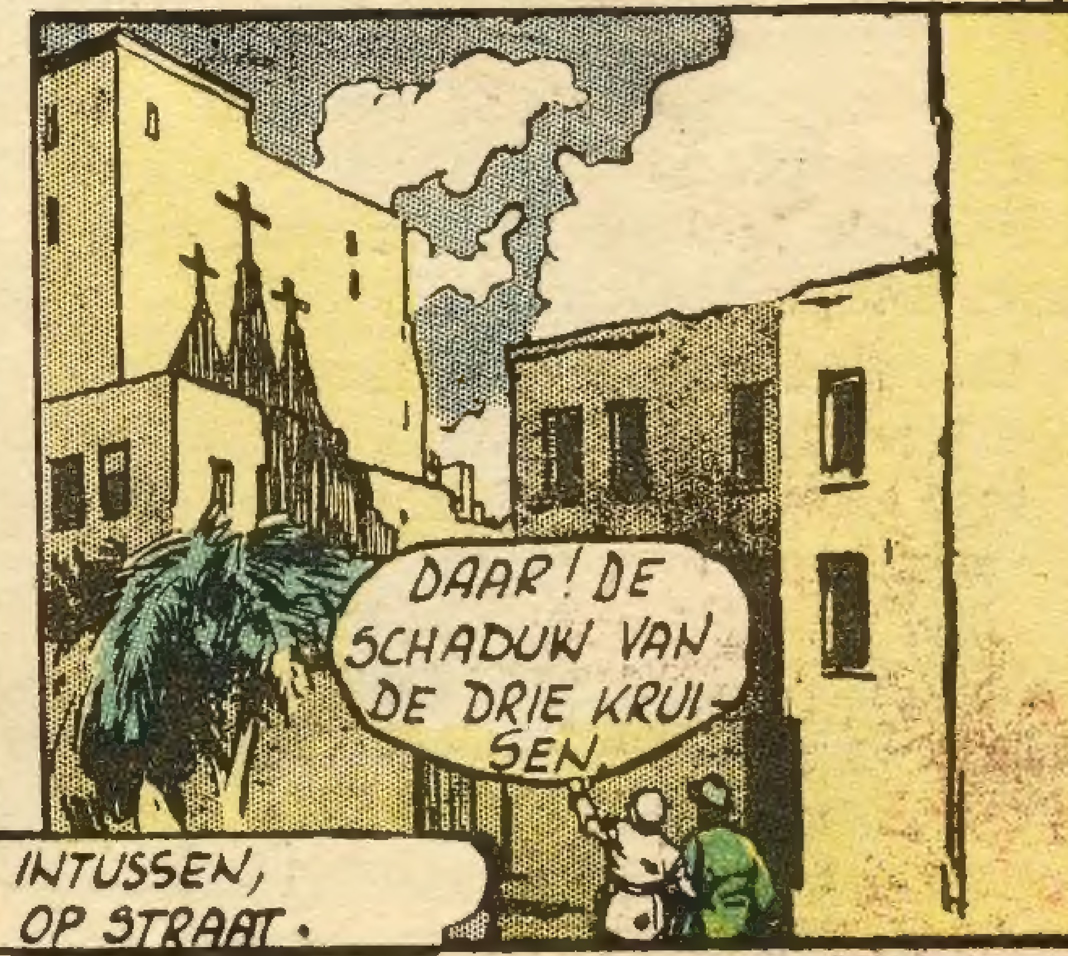

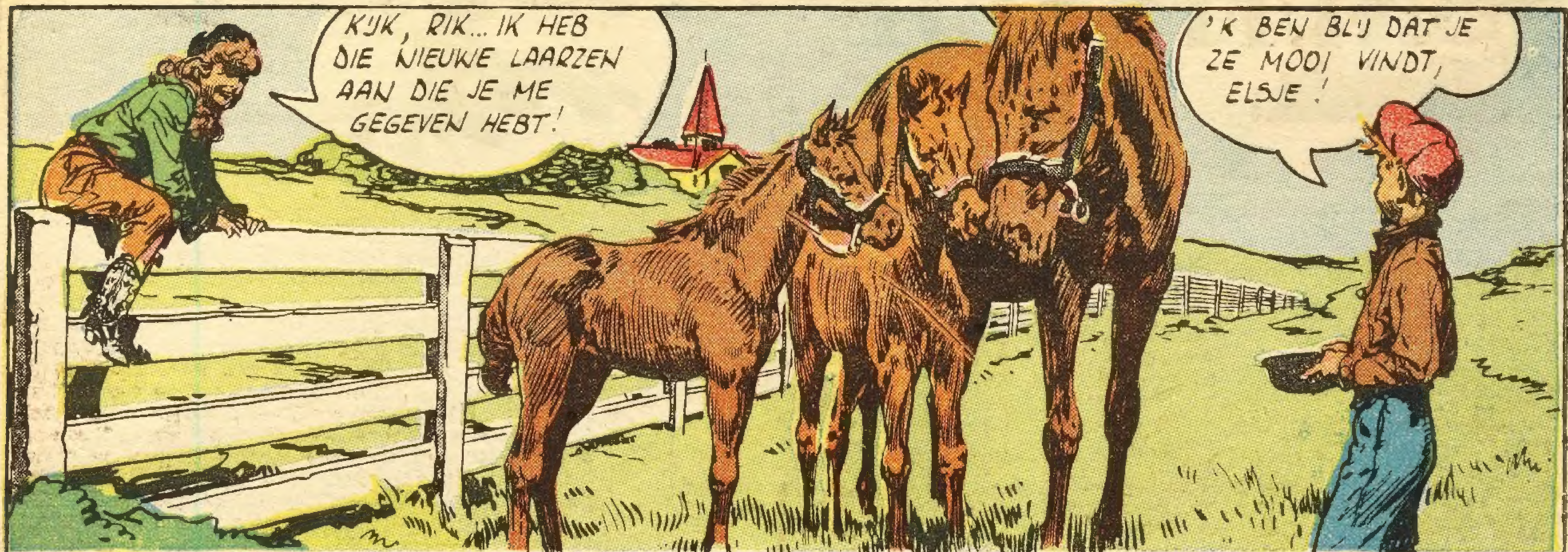

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

SNUFFELTJE VERTELT...

WAT IS KLEURENBLINDHEID?

Ik kan het me niet voorstellen, **BILL SULLIVAN** uit **Duffel**! Wat is dàt nu voor een antwoord?! En toch, omdat Snuffel zelf niet kleurenblind is, kan hij zich geen voorstelling maken over kleurenblindheid. Dat is toch duidelijk. Ik kan je nu wel zeggen, dat verschillende soorten of graden van deze kwaal bestaan.

Vooreerst hebben we de volledige kleurenblindheid. Iemand, die volslagen kleurenblind is, ziet geen enkele kleur. Voor hem is alles grijs... net als een foto. Wat moet dat eentonig en somber wezen... Nooit kunnen genieten van bloemen- en plantenweelde, van schilderkunst... Gelukkig komt deze totale kleurenblindheid maar zelden voor.

Wel zijn er heel wat gedeeltelijk kleurenblinden. En wel twee soorten. Er zijn er, die rood en groen niet kunnen onderscheiden. Dat komt nogal veel voor. Bijna 4 % der mannen zijn «rood-groen-blind»! Verder zijn er ook blauw-oranje blinden, wat echter minder voorkomt. Die kunnen dus geen blauw uit oranje onderscheiden! Ik vraag mij vruchteloos af, wat die mensen dan eigenlijk «zien»... Een soort grijs misschien? Dat kleurenblinden mij daar eens op antwoorden!

Eigenaardig is, dat er veel meer mannen kleurenblind zijn dan vrouwen. De verhouding is ongeveer vier tegen één! Het moet ook zo goed als vaststaan, dat het **daltonisme** (de geleerde naam voor kleurenblindheid, van de Engelse beroemde natuurkundige Dalton, die ook dit gebrek had) van de moeder overgeërfd wordt. Het gebeurt zelfs, dat één oog kleurenblind is en het andere niet. Stel je voor! Dat moet grappig zijn!

John DALTON.

BESTAAT ER EEN VERKLARING VOOR?

Eigenaardig is, dat bij de «daltonisten» het steeds twee «contrastkleuren» zijn, die verwarring scheppen. Wat zijn contrastkleuren? Dat zijn kleuren, die bij elkaar geplaatst het grootste verschil of contrast geven. In de kleurenschaal van Ostwald, die sommigen van jullie wel zullen kennen, staan alle kleuren in een cirkel gerangschikt. We beginnen met lichtgeel, gaande over oranje naar lichtvermiljoenrood. Dan naar karmijnrood en over violet naar ultramarijnblauw, verder naar Pruisisch blauw, zo naar groen, om met lichtgroengeel naast het geel te eindigen. Zo gaan de kleuren, gewoonlijk in 24 schijfjes verdeeld bijna onmerkbaar van de ene in de andere over. Hier staan dus de contrastkleuren recht tegenover elkaar. Het verschil tussen beide kleuren valt op die manier, het sterkst op... voor wie geen Daltonist is! Als men nu nog twijfelde tussen twee soorten rood of twee soorten blauw!...

Vroeger nam men aan, dat de lichtgevoelige, uiterst kleine kegeltjes van het vlies verdeeld waren in rood-, groen-, blauwgevoelige, enz... Iedere kegelsoort zou wel gevoelig zijn voor àlle kleuren, maar toch in het bizonder een kleur waarnemen. Maar waarom dan «rood-groen»-blind of «blauw-geel»?? Deze hypotese loste weinig of niets op.

Nu neemt men de «drie componenten-theorie» aan. Jullie weten uit de natuurkunde-les, dat licht «wit» is, in de zeven kleuren van de regenboog gesplitst wordt bij straalbreking in een prisma, — feitelijk zijn de drie hoofdkleuren geel, blauw en rood — de drie samenstellende delen of componenten er van. Nu veronderstelt men dat een normaal oog, wanneer het door elk van deze drie kleuren even sterk geprikkeld wordt, de indruk krijgt van... wit! Onthoud dus : als je naar een maagdelijk blank sneeuwtapijt kijkt, dat je oog dan gelijktijdig een prikkeling ondergaat van het hevigste rood, het zuiverste blauw en het schitterendste geel... Geeft nu één van deze hoofdkleuren, (of twee of misschien alle drie) minder prikkeling, zo ontstaan dan al de andere kleuren en schakeringen. Bij de Daltonisten is er dus een gebrek bij het opnemen van hoofdkleuren. Het «hoe» zullen wij misschien nooit achterhalen.

Eigenaardig is, dat het juist die hevig tegen elkaar afstekende contrastkleuren zijn en dat twee contrastkleuren witte lichtstralen geven. rood en groen (blauw en geel) is wit! BLAUW en ORANJE (rood en geel) = wit!

WAT IS FIBRINE?

FIBRINE heet om te beginnen de taaie stof, die bij het stollen van het bloed optreedt. Ze ontstaat door de witte bloedlichaampjes in een proces dat veel te geleerd is om het hier uit te leggen. De stof heet in goed Nederlands «bloedvezelstof»

Maar... er is ook plantaardig fibrine of plantenvezelstof!

Het kan echter ook zijn, dat **WITTE AREND** uit **Antwerpen** de grondstof bedoelt, waaruit goedkope reis-koffers (valiezen) vervaardigd worden en die soms de handelsnaam «fibrine» draagt. Dit fibrine is een soort «fiber» (denk maar aan «Vulcanfiber»), dat ook voor hetzelfde doel gebruikt wordt. Deze soort plastische stof — we schijnen in de eeuw der plastische stoffen te leven! — bereid men door papier of plantaardige vezels te drenken in een oplossing van 60 % zinkchloride in water bij 40 graden Celsius en daarna goed uit te spoelen. Als men nu verschillende op die manier bewerkte lagen sterk op elkaar perst, krijgt men een zeer taai en sterk product, dat voornamelijk voor reiskoffers, maar ook als isolatiemateriaal voor electriciteit gebruikt wordt. (Denk aan het zwarte «karton» dat in de zinken buizen zit).

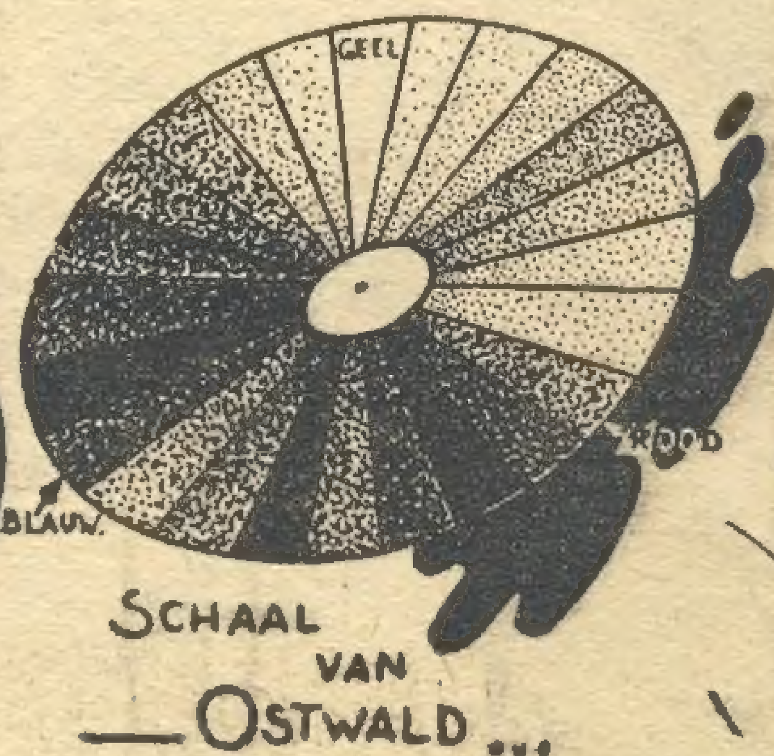
Je weet dat Snuffeltje er gewoonlijk maar één vraagje uitpikt, hé rakker? Als ik later meer gelegenheid heb, kom ik mogelijk nog wel eens terug op je... giftige en ongiftige schorpioenen... Intussen roepen wij allen samen :

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN!

En tot volgende week!
Je toegenegen aartsrakker,
SNUFFELTJE.

SCHAAL VAN OSTWALD...

Interessante Luchtvaart-nieuwtjes

Amerikaanse belangstelling voor de « Comet ».

De De Havilland « Comet » keerde zojuist terug van tropicalisatie-proeven en is thans weer in Engeland. De Amerikaanse « Civil Aeronautics Board » heeft dientengevolge een van zijn beste deskundigen naar Engeland gezonden om de prestaties van dit vliegtuig te bestuderen. Zijn rapport zou als gevolg kunnen hebben, dat sommige Amerikaanse luchtlijnen Comets voor hun diensten gaan bestellen.

Uit de oude doos.

Tijdens een laatst in Engeland gehouden vliegfeest, werden verschillende oude vliegtuigen voorgevlogen. Het ging hier om machines van voor of tijdens de eerste wereldoorlog. Men zag er o. a. een Sopwith Pup, een Blackburn eendekker van 1912 e. a.

Record Meteor.

Op 12 Mei ontnam een Gloster Meteor F. Mk. 8 aan de Verenigde Staten het wereldrecord voor snelheid over 1.000 Km. De machine werd bestuurd door een officier der Royal Air Force, Squadron-Leader (Majoor) Jim Cooksey. De gemiddelde snelheid bedroeg 822,256 Km.-u. Het vorige record stond op naam van Lt. Henry Johnson van de Amerikaanse Luchtmacht. Deze behaalde 745.079 Km.-u. met een Lockheed P-80 jager.

Lincolns tegen bandieten.

In de wildernissen in Malakka zwerven nog steeds onregelmatige benden rovers rond, die het iedereen lastig maken. De Royal Air Force, die een aktief deel neemt in de bestrijding van deze benden, heeft nu voor die strijd Avro Lincoln-bommenwerpers ingezet. Deze Lincolns maken deel uit van Nr 57 Squadron en hebben hun basis te Tengah, Singapore.

Air France en de S. O. 30P.

Air France zal binnenkort zijn eerste S. O. 30P « Bretagne-toestellen in dienst nemen. Er zijn er een veertigtal besteld. De eerste machines zullen nog niet voor passagiersvervoer gebruikt worden, doch voor het vervoer van fruit en andere vrachten. Het prototype van de S. O. 30P kwam in December 1948 klaar. Gegevens van dit vliegtuig luiden : Twee P. & W.-motoren van 1600 PK. elk. Spanwijdte 26,4 m. Lengte 8,6 m. Totaal gewicht 19.850 Kgr. Kruissnelheid 395 Km.-u. Vliegbereik 1.400 Km. Bemanning 5, passagiers 30.

Vragenbus

Witte Arend, Wervik. — Om militair vliegtuigbestuurder te worden is het om het even welke school men gevolgd heeft. Het komt er op aan, dat men slaagt voor het vergelijkend examen. Dit examen wordt jaarlijks uitgeschreven door de wervingsdienst van de Luchtmacht. Om aan het eerstvolgende examen te kunnen deelnemen, moet je je aanvraag richten aan het volgende adres : Hoofd van de Generale Staf van de Luchtmacht, Algemene Directie van Opleiding en Training, Prins Boudewijnkazerne, Daillypl., Brussel. Daarbij moeten we je erop wijzen, dat je nog te jong bent om vliegtuigbestuurder te worden, daar je minstens 17 jaar moet zijn. Het zal dus weinig zin hebben, nu al een aanvraag te doen. Wacht hier nog een jaartje mee. Ondertussen raden we je aan, flink te studeren, en bizondere aandacht te besteden aan vakken als rekenen, wiskunde en meetkunde. Ook schei- en natuurkunde, evenals aardrijkskunde zijn belangrijke vakken. Te meer, daar het hogergenoemde schiftingsexamen hoofdzakelijk over deze vakken gaat. - Het blad « Vliegwereld » wordt verkocht in de meeste kiosken en dagbladwinkels. Kun je het daar niet vinden, schrijf dan naar : Internationale Pers, Kortemarckstraat 18, Berchem-Antwerpen. Hier zal men je zeker kunnen helpen.

De Brusselse Luchtvaartsalon

Van de Britse vliegtuigfabriek « Bristol Aeroplane Cie. Ltd. » ontvingen we bericht, dat ze op de Brusselse Salon, die in Juli e. k. zal gehouden worden, o. a. met het volgende zal uitpakken : een doorsneemodel van de Hercules 763-motor, welke o. a. in de « Hermes 4 » ingebouwd is, een model van de Proteus-schroefturbine, een schaalmodel op 1/24ste van de « Brabazon », type 175, type 170 en type 171.

We willen er nu reeds de aandacht van onze lezers op vestigen, dat we ons best zullen doen in « Robbedoes » een zo volledig mogelijk verslag van deze Brusselse Salon op te nemen. Dit verslag zal, indien mogelijk, geïllustreerd worden met tekeningen, maatschetsen en dergelijke. We zullen ook trachten, de verschillende manifestaties, die plaats hebben tussen 10 en 25 Juni, bij te wonen, en er verslagen van te publiceren in « Robbedoes ».

Oproep

We herhalen onze oproep aan **B. Serverius** uit **Antwerpen** en vragen hem, of hij het ons destijds opgezonden knipsel van de Fieseler Storch terugwenst. We verwachten een spoedig antwoord.

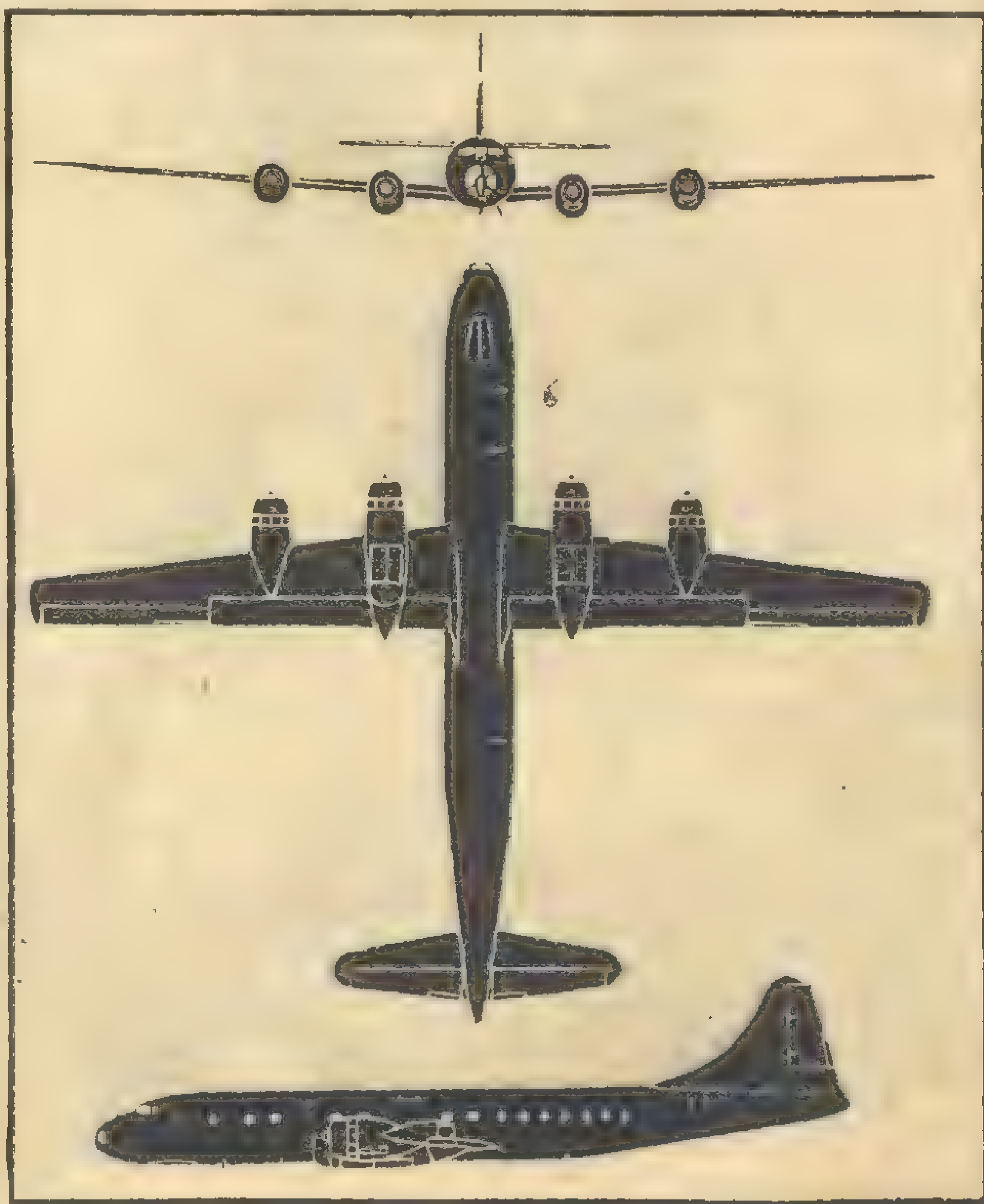
Vlieger BOB.

ONS MAATSCHETSENHOEKJE

TUPOLEV TU - 70

Prototype van 'n passagiersvliegtuig voor 72 inzittenden. Alles wijst erop, dat dit toestel een directe copie is van de Amerikaanse B-29 - bommenwerper, waarvan er enkele in 1945 in Russische handen vielen. Spanwijdte 34 meter. Lengte 36,27 m. Hoogte 8,46 m. Vier stermotoren van 2000 PK. elk.

(The Aeroplane Spotter. - Copyright drawing.)

EEN ZWOEGER

In het slijkerige water van het riviertje ontstaan machtige draaikolken, als Kooweeze zijn plompe poten uit de modderbrei optrekt. Het borrelt en sist van alle kanten.

Met een galante beweging van zijn gespierde slurf plukt hij in het voorbijwaden een resem bloemen of een sappige loot. Ook kan hij plots zijn grote oorlappen bewegen, waarmee hij dan een heel legertje muggen opjaagt, die op zijn ruwe huid waren neergestreken.

Kooweeze, de Aziatische olifant, zag het levenslicht ergens diep weg in de jungle van Siam. Dat moet al een aardig tijdje geleden zijn. Kooweeze weet in zijn geheugen niet verder terug te gaan dan tot de dag, waarop heel de horde voor het geschreeuw en lawaai van veel mannen op de vlucht sloeg. Met opgestoken slurf, wijduitstaande oren en in een niets ontziende mars stormden de olifanten voorbij, terwijl ze alles onder hun poten pletten, wat ze tegenkwamen.

De tocht eindigde in een vreemde, omheinde ruimte, met geweldig dikke, diep ingegraven boomstammen afgezet. Sommige van Kooweeze's lotgenoten liepen daar als dol van angst in rond, trompetten luid, maar vonden geen uitgang meer.

Daarop kwamen enkele grote olifanten met formidabele slagtanden de omheinde ruimte binnen. Die gingen rustig tussen de gevangen dieren in staan om hen op die manier tot kalmte te brengen. Daarmee waren de opgejaagde beesten tegelijk in de macht der mensen, ook Kooweeze. Als we hem nu weer in het moeras van een Siamees woud zien ploeteren, betekent dit niet, dat onze vriend weer is ontsnapt aan de omheining van een dierentuin, of dat hij de zware statiegewaden heeft afgeschud, terwijl hij in een vorstelijke stoet reed, rijk met parels en edelstenen behangen. Nee, dit wil alleen zeggen, dat Kooweeze een sjouwer en werker geworden is.

Een olifant werkman, hoezo?

In de Sia-

IN DE JUNGLE

mese wouden staan veel teak-bomen, ook djatibomen genoemd. Het is een geweldig harde houtsoort, van zeer fijne tekening en daarom erg gewild. Natuurlijk zijn er houthandels, die dat soort hout aan de markt willen brengen. De bomen worden gekapt en gezaagd en moeten dan naar een haven versleept worden voor verder vervoer.

Dat is allemaal eerder gezegd dan gedaan !

Daar zijn arbeidskrachten voor nodig, middelen van vervoer, trek- en sleepmateriaal...

Kijk, en daar zorgen nu Kooweeze en zijn soortgenoten voor.

Je moet hem daar zien rondploeteren. Vijf duizend kilo vlees en botten, maar met in die dikke kop een snugger instinct.

Onze dikhuid gehoorzaamt braaf en stipt aan wat de kornak (voerman) hem zegt of aan de minste drukking van diens voeten.

Waar hij nu mee bezig is, is echt sjouwerswerk. Een djati-boom is in stukken gezaagd, die ieder nog verschillende duizenden kilo's wegen. Die stukken moeten versleept worden uit het bos naar een plek, waar ze worden opgestapeld en voor verder vervoer klaargemaakt. Dat betekent, zo'n boomstam verslepen over honderden meters jungle-terrein ! Als dat met menselijke arbeidskracht moest worden opgeknapt, zou dat heel wat werkploegen en heel wat tijd vragen. Het zou een moordend werk zijn hier.

Kooweeze knapt het alleen op ! Hij stuwt zich het oerwoud in, tot op de plek waar het teak-hout ligt. Het is een knaap van een boom en je kijkt met ontzag naar het onderste stuk. Je vraagt aan de bedrijfsleider, hoe zwaar dat brokje wel weegt.

— Op zijn minst tussen de 3500 en 4000 kilo, antwoordt de man. Het is een kanjer van een boom en dat hout is even zwaar als het hard en vast is...

— En die brok moet nu dwars door het oerwoud versleept worden ? Wie zal hem dat leveren ?...

— Kooweeze, natuurlijk.

— Kooweeze alleen ?...

— Helemaal alleen...

Ik moet het eerst zien, voor ik het geloven kan. De olifant staat daar met ijzeren kettingen beladen, waarvan de minst zware nog dikker is dan mijn pols !

Geduldig en beslist op zijn gemak wandelt Kooweeze door het bos en zwaait vergenoegd met zijn slurf. Daarna besnuffelt hij de boom.

— Hup !..

Op dit ene woordje van de kornak buigt Kooweeze het hoofd, zet zich schrap en gaat aan het duwen. Kalmpjes aan, maar met inschakeling van al zijn krachten.

Het geweldige boomstuk wordt langzaam opgetild, juist genoeg om er een paar kettingen onderdoor te halen. Dan laat Kooweeze de stam weer zakken.

Daarna spannen de mannen de olifant voor de boom.

— Vooruit !...

Het is haast niet te geloven ! De olifant sleept de zware stam achter zich aan, zoals een kind zijn stuk speelgoed. Heuvels of hellingen, harde, vaste grond of moeras... de stam wordt langzaam maar zeker verder gesleurd zonder nog een ogenblik stil te liggen. Het gaat stapvoets, maar welke kracht zit hier achter ! Geen enkele hindernis veroorzaakt oponthoud. Alles wijkt of breekt, niets kan weerstaan.

Ja toch ! Op een gegeven ogenblik zit de zware stam klem tussen twee ordentelijk stevige bomen. Dat stuit de sleepdienst !

Even staat Kooweeze stil, rukt nog eens steviger, maar zonder merkbaar resultaat.

Dan komt de kornak in beweging. Hij tikt tot twee keer toe Kooweeze tegen zijn grote flaporen en moet iets minder vleiends voor het beest zeggen. Immers, we zien de dikhuid plotseling woedend worden, zich schrap zetten en trekken uit alle macht.

De kettingen staan strak en trillen als staaldraden. Dat duurt even, tot we achter het beest een dof gekraak horen en de hinderende bomen het vaantje strijken. Daar liggen ze met hun wortels in de lucht !...

Dergelijke krachtpatserijen vertoont Kooweeze dagelijks.

De Aziatische olifant is een log, maar goedig dier. Toch is oppassen geboden : meneer wil netjes behandeld worden !

Hij zal graag werken, maar hoogstens vier uur per dag en allèèn in het prettige seizoen, niet in de natte moesson. Anders is hij veel te gauw moe en wordt hij kribbig.

En graag sleept hij enorme lasten achter zich aan, maar hij wil dat op zijn gemak doen. Je moet hem nooit opjagen. Niet alleen helpt dat niet, maar dan kan het gebeuren, dat hij voorgoed de jungle intrekt en je hem nooit terugziet...

Verder hebben deze sjouwers nog de eigenaardigheid, dat ze wel getemd, maar daarom nog geen huisdieren zijn ! Ze blijven half-wild. Als het werk erop zit, mogen ze lopen, waarheen ze willen. Daar zullen ze heus geen misbruik van maken, want ze zijn erg gehecht aan hun drijver. Ze krijgen trouwens goed te eten. Iedere dag 500 kilo groenvoer, een kilo of twaalf ongepelde rijst en 200 liter water. Als Kooweeze zijn buikje goed rond gegeten heeft, maakt hij met zijn klokje om de hals graag een wandelingetje door de jungle en snapt hier en daar nog wat groenigheid. Ja, zelfs waagt hij het, hier en daar met zijn slurf gauw wat groene rijst te dieven, ofschoon hij heel goed weet, dat dit niet mag !

En wat een genot bij klare maneschijn met veel lawaai, geproest en geplons het water in te stappen, zich met zijn tromp flink nat te spuiten en daarna in het koele gras een paar uurtjes te dutten !...

Als u eens toevallig in de Siamese jungle verdwaald raakt en 's morgens een dikhuid tussen de bomen op u toe ziet wandelen, terwijl het klokje vrolijk tinkelt, schrikt dan niet al te geweldig ! Dat is onze sjouwer Kooweeze of een van zijn broers, die weer vrolijk aan het werk gaan !

W. MYRTAL.

Het Geheim van Lodewijk XVII

Een zware postkoets zwoegde moeizaam tegen de heuvel op. Vier stevige paarden trokken het gevaarte, dat dik onder het stof en de modder zat. Het vehikel maakte een afschuwelijk lawaai met zijn zware wielen, waaromheen een ijzeren band lag. De inzittenden werden vreselijk door elkaar geschud, want de koetsen hadden in die tijd nog geen veren.

Het ging in snelle vaart voort van pleisterplaats naar pleisterplaats. 's Nachts werd o zo weinig mogelijk gerust, overdag zonder onderbreken doorgereden. Tot drie keer toe wisselde men soms van paarden en zo waren ze van Parijs uit al een aardig eind Midden-Frankrijk in.

Steeds dieper zakte men naar het Zuiden af en vermeed daarbij de drukke verkeerswegen. Vaak strandde men tegen de nacht in een onbekende streek. De boeren, die de koets door hun afgelegen dorpen zagen hotsten, vroegen zich verbaasd af, of de postiljon misschien de weg was kwijtgeraakt! En wat kon dat voor een vreemd reisgezelschap zijn? Maar veel tijd om er zich mee bezig te houden hadden ze niet. Er moest meer dan ooit in die troebele tijden gewerkt worden...

Dit alles gebeurde in het jaar 1795. In de tijd dus dat van Frankrijk uit de revolutie als een brandfakkel heel Europa ging verschroeien. Dat jaar overleed Lodewijk XVII, de kleine dauphin of kroonprins. Hij was de « wees van de Temple »: de gevangenis, vanwaar uit zijn vader en moeder twee jaar tevoren weggesleept waren om onthoofd te worden.

Zijn dood ontroerde slechts weinigen. Er was ook zoveel gebeurd de laatste jaren! Op een goede morgen vonden zijn beulen de tienjarige jongen volkomen uitgemergeld op zijn vuile strozak van zijn diepe kerkerhol. Zijn ogen stonden glazig. Het kind was blijkbaar dood.

Er werd een officiële overlijdensacte opgemaakt en daarmee was alles gebeurd. Zijn vader Lodelijk XVI was onthoofd. Zijn moeder, Marie-Antoinette, eveneens. Nee, een jongen van tien jaar konden ze toch slecht onder de valbijl slepen, omdat hij de zoon van zijn vader was! Die zouden ze maar in verzekerde bewaring houden...

De dood van het kind loste dus een moeilijkheid op. Daarmee was de koningsfamilie Capet van de baan. Zoveel te beter! Leve de Republiek!...

De zware koets reed snel naar het Zuiden. Mijl na mijl werd van de geweldige afstand afgeknabbeld, die de Spaanse grens van Parijs scheidde. Spanje was het beloofde land, waar rust en veiligheid heersten en waar de mensen elkaar niet afslachtten en alles onderging in bloed en tranen.

Zo dachten de reizigers. Ze waren met vieren, allen van koninklijke bloede. Onder hen was ook een bleke, tengere knaap, die wonderwel geleek op de jongen, die daar verstijfd op zijn gevangenisbrits in de Temple lag.

Naarmate de koets de grens naderde, herleefde de hoop in veler harten. Zou deze persoonsverwisseling en deze vlucht tenslotte toch lukken? Zou de kleine Dauphin, die listig uit zijn gevangenis gesmokkeld was, eindelijk te Madrid bij de Spaanse Bourbons een veilig toevluchtsoord vinden?

De hoop groeide. In Parijs volgden de nog zeer talrijke aanhangers van de monarchie de stille berichten over de vlucht.

Ze wisten, dat men Auvergne al door was en ook de Cevennes waren zonder ongelukken gepasseerd. Daarna kwamen Montpellier, Béziers en Narbonne aan de beurt. Alles ging goed. Nu Perpignan nog en dan was men in de Pyreneeën.

Toen bleef, tot aller ontzetting, nader nieuws uit. Het laatste nieuws, dat twee dagen later reeds te Parijs was, bleek, dat men de koets op vijf mijlen van Perpignan gesignaleerd had. Verder niets meer. De onrust groeide, toen de koningsgezinden van Perpignan lieten weten, dat ze nog altijd wachtten op de doortocht van de Dauphin... Was er een ongeluk gebeurd? Waren de prinsen in een hinderlaag gelokt?

Alle nasporingen bleven vruchteloos. Nooit heeft men ook maar enig spoor van de reizigers gevonden. Het mysterie is nooit opgelost...

Kom je ooit te Perpignan, dan moet je daar het kasteeltje eens gaan bezoeken. Niet alleen, omdat dit historisch gebouw echt de moeite waard is, maar ook om de ontdekking, die men er afgelopen zomer deed.

Er moesten herstelwerken uitgevoerd worden. Men vond toen links van de Lieve Vrouwenpoort een toegemetseld raam, dat van binnenuit eveneens ontoegankelijk was. Toen men de stenen wegkapte, ontdekte men een luguber iets. Daarachter vond men... het geraamte van een kind!...

Deskundigen, die er bij geroepen werden, verklaarden, dat het skelet beslist terugvoerde tot de tijd der Grote Revolutie van 1789 en dat het hier een jongen betrof tussen acht en twaalf jaar oud. Uit de resten van kleren en schoeisel meende men te mogen opmaken, dat het tot de hoogste stand behoord had.

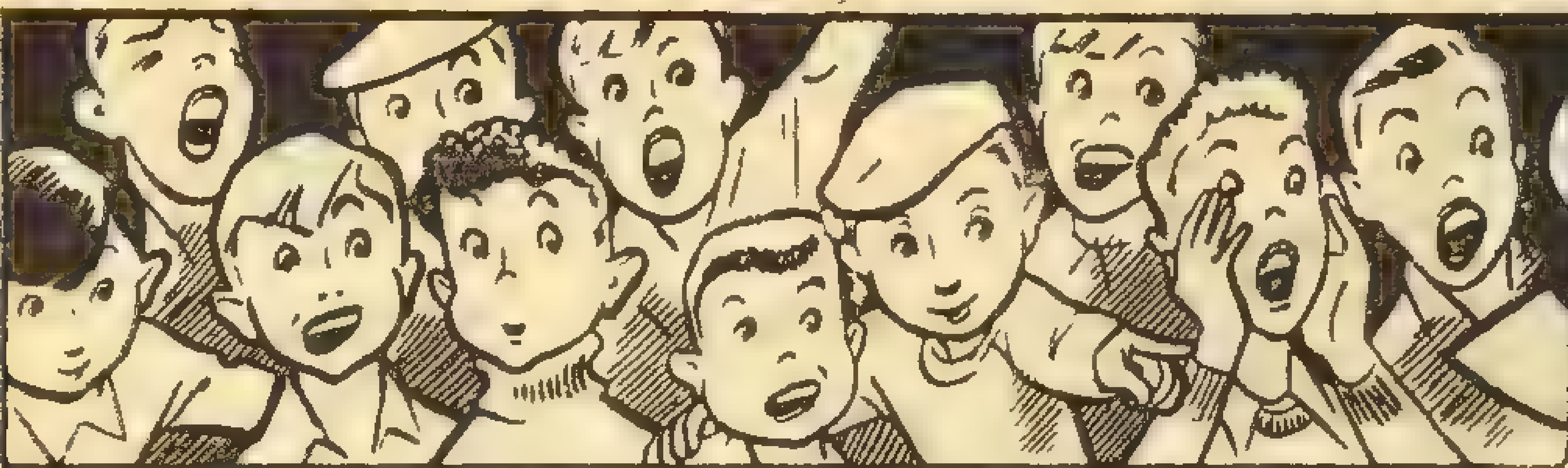
Heeft men hier de getuigenis van een doodgewone misdaad, die altijd ongestraft gebleven is? Of was dit mogelijk het stoffelijk overschot van de blonde Dauphin uit de Temple, wier enigste misdaad geweest is, dat hij had willen leven?

Heeft hij hier tot het laatst gehoopt, nog de vrijheid te verwerven, die hem vanaf de overkant der bergen toelachte?

We zullen het wel nooit weten. De geschiedkundigen kunnen het raadsel niet oplossen. Er zijn ook zoveel andere verhalen omtrent de ongelukkige Lodewijk XVII in omloop! Ook te Delft, in Nederland, zou hij begraven liggen, gestorven in 1843... als de horlogemaker Naundorf... Feit is, dat de lotgevallen en verdwijning van de zoon van Lodewijk XVI nooit zijn opgelost. W. MYRTAL.

De zware koets reed snel naar het Zuiden.

HUP ROBBEDOES

EEN GLORIEDAG

Wij beginnen de dag

417 RONDZWAAIEN VAN DE LINKERARM: ALS 145, MAAR NU LINKS

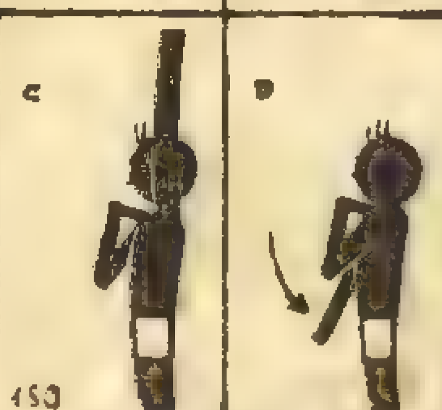
427 GESTREKT BEEN OPHEFFEN EN VAN ACHTER NAAR VOREN ZWAAIEN: ALS 425, MAAR NU VAN ACHTER NAAR VOREN

437 HURKEND OP DE GROND DE BEIDE BENEN NAAR ACHTER STREKKEN: ALS 433, MAAR MET BEIDE BENEN TEGELIJK

450 ARMEN ZIJWAARTS OMHOOG. BUIGEN VAN DE ONDERARM IN VIER BEWEGINGEN. ALS 59, IN VIER BEWEGINGEN. ZIE TEKENING.

Eindelijk is de revanche-wedstrijd gespeeld tegen de « Be-Quick » van Gerrit !

« Be-Quick » van Gerrit kwam in prachtig nieuwe helblauwe shirts het veld opgestormd. Dat maakte al een geweldige indruk ! Ik moet je bekennen, dat ik mijn hart eventjes vasthield. En erg gerust was ik niet over de uitslag.

We zijn nu al tien minuten bezig en mijn ploeg komt er steeds beter in. Ze pikken handig de bal op, een korte dribbeling, afgemeten voorzetten, listig vrijspelen en een redelijke schietkans benutten. Doe ze het maar eens na !

Succes kan dan ook niet uitblijven. Spil Robbedoes ontfutselt de bal aan midvoor Gerrit en zet zijn linksbinnen René aan het werk. Die legt handig een tegenstander in de luren en tikt dan door naar zijn middenvoor Flip. Met een verre pass gaat het leer naar rechtsbuiten Marcel. Die vliegt langs het lijntje met een tegenstander op zijn hielen. Zal hij bij de hoekvlag de bal kwijtraken ? Nee, haarfijn precies geeft hij een juweel van een voorzet. Flip vangt de bal ineens op zijn linkerschoen en knalt hem in de touwen, nog voor de doelwachter ook maar één beweging heeft kunnen maken. Wat een prachtig doelpunt !

Maar dan gebeurt het merkwaardige. Zijn mijn rakkers zich plotseling zo van hun ontegenzeggelijke veldmeerderheid bewust, dat ze het veel kalmer gaan opnemen ? Nee, jongens, dat moet mislopen ! En inderdaad, Gerrit zelf zorgt voor een pijnlijk ontwaken. Die omspeelt daar handig drie, vier van onze rakkers en staat daarmee alleen voor onze keeper Fred. Wat kan Fredje anders doen dan moedig voorwaarts stormen om Gerrit zoveel mogelijk schietkans te ontnemen ? Maar Gerrit is ook niet van gisteren ! Hij heeft de situatie door. Even een tikje tegen de bal met linkervoet. Dan een schot met de rechter. Fred, die nog wanhopig duikt, ziet de kogel onder zijn vallend corpus in de uiterste benedenhoek van zijn kooi verdwijnen. 1-1...

Als ik een nieuwe opleving verwacht van de « Robbedoes »-ploeg, word ik wel teleurgesteld. Alle fut lijkt er ineens uit. Niets lukt meer en het wordt een hopeloos gepingel. De bal komt waarachtig niet eens meer op de « Be-Quick »-helft, zo raken mijn jongens ingesloten. Alleen Robbedoes zelf heeft zijn koelbloedigheid niet verloren en ruimt, wat hij ruimen kan. Het is een raadsel, dat de ploeg van Gerrit haar meerderheid niet in een doelpunt kan uitdrukken.

Gelukkig, daar wordt rust gefloten. Ik zal de rakkers in de kleedkamer eventjes een hartig woordje zeggen.

Als ze weer in het veld staan, blijkt dat vruchten te zullen opleveren. Ze spelen nu veel meer op z'n Engels. Dat wil zeggen : ze verplaatsen zich weinig, maar laten de bal het werk doen. Spoedig zit er behoorlijk schot in. Vooral René is weer erg gevaarlijk. Een doelpunt hangt in de lucht. René geeft door aan Flip, die in een uitstekende schietpositie staat. Onze linksbinnen heeft het geval goed bekeken. Na zijn voorzet rent hij door naar het vijandelijk doel, achter de kogel aan, die Flip op de doelmond afvuurt. De keeper van « Be-Quick » weet niet beter te doen, dan de bal het veld in te stompen, helaas recht voor de voeten van de aanstormende René, die zich geen ogenblik bedenkt. Onhoudbaar vliegt de bal de andere kant de goal binnen. 2-1.

Dat electriseert onze mannen. In een minimum van tijd dwingen ze twee hoekschoppen af. Ze leveren wel geen onmiddellijk resultaat op, maar drukken op welsprekende wijze het overwicht der « Robbedoes »-club uit. Het is een lust om te zien; hoe onze mannetjes door de vijandige verdedigingslinie breken. Ze spelen de vijandelijke achterhoede totaal uit verband. Robbedoes is als spil ver opgedrongen. Hij lost onverwacht een schot, waar de vijandelijke linksback grandioos overheenmaait. De keeper duikt vergeefs, is al geslagen, maar de paal brengt uitkomst en de bal ketst weer het veld in. Jammer !..

Een ogenblik later moet Jan, onze eigen linksback het loodje leggen bij een der sporadische, maar gevaarlijke aanvallen der « Be-Quick »-voorhoede. Maar moedig duikt onze Fred in de voeten van zijn tegenstander en voorkomt op die manier een zeker doelpunt. Een open doekje is zijn beloning.

Zal het dan 2-1 blijven ? Er zijn nog maar enkele minuten te spelen. Hé, daar krijgt André, onze linksbuiten, de bal te pakken. Hij drijft op tot de hoekvlag, dan een suizende voorzet op kophoogte. Flip raakt echter de bal maar half en de keeper grabbelt ernaar. Hij heeft hem echter niet klemvast en de aanstormende rechtsbinnen Kees werkt, volkomen geoorloofd, bal en keeper met een schouderstoot over de doellijn ! 3-1

Is dit geen prachtig resultaat, dank zij... onze droge theorielessen ?

FRANK.

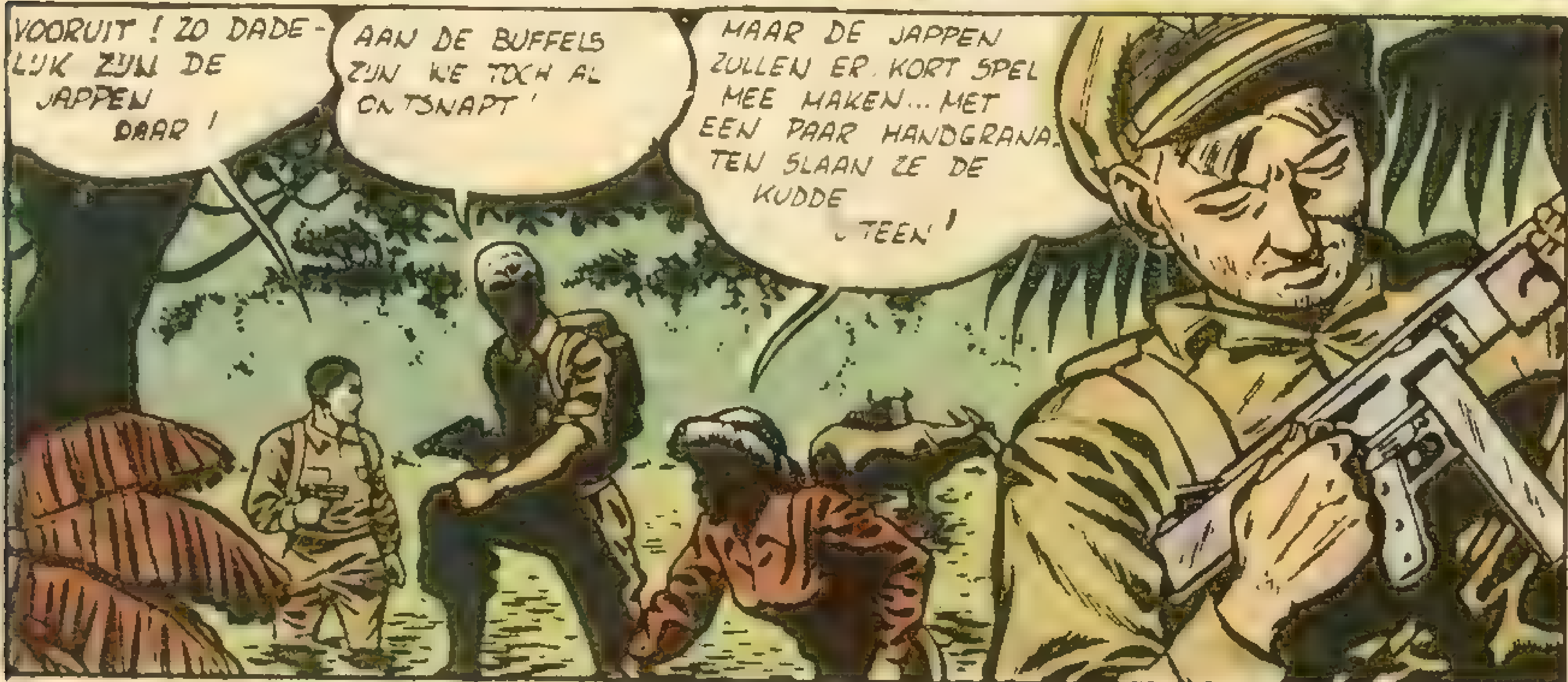

DE VLIEGENDE TIJGERS

ONZE VRIENDEN ZIJN ONGEHINDERD TUSSEN DE BUFFELS DOORGERAAKT EN JAGEN DIE NU OP IN DE RICHTING VAN HUN ACHTERVOLGERS.

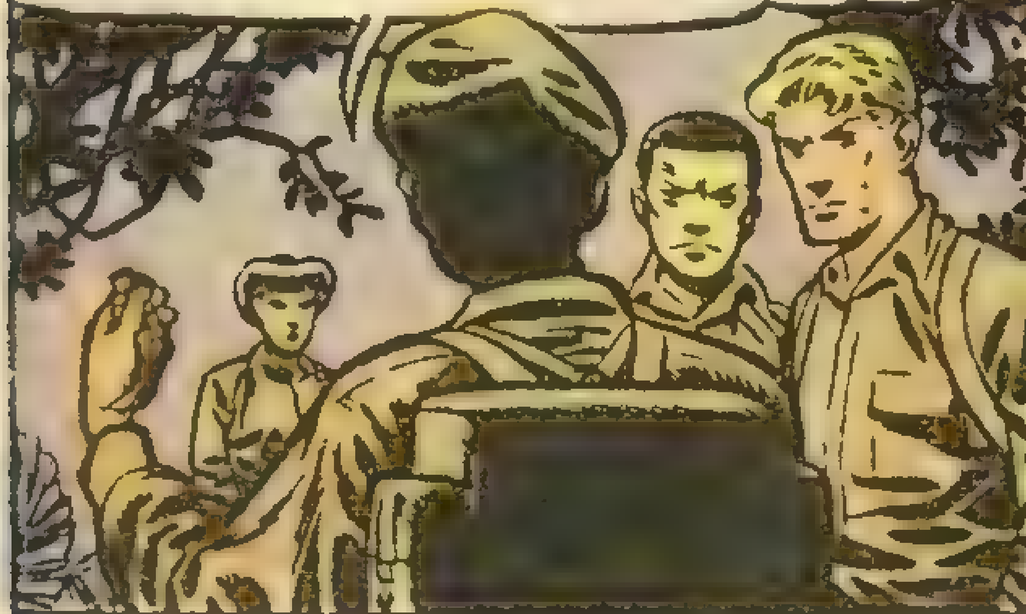

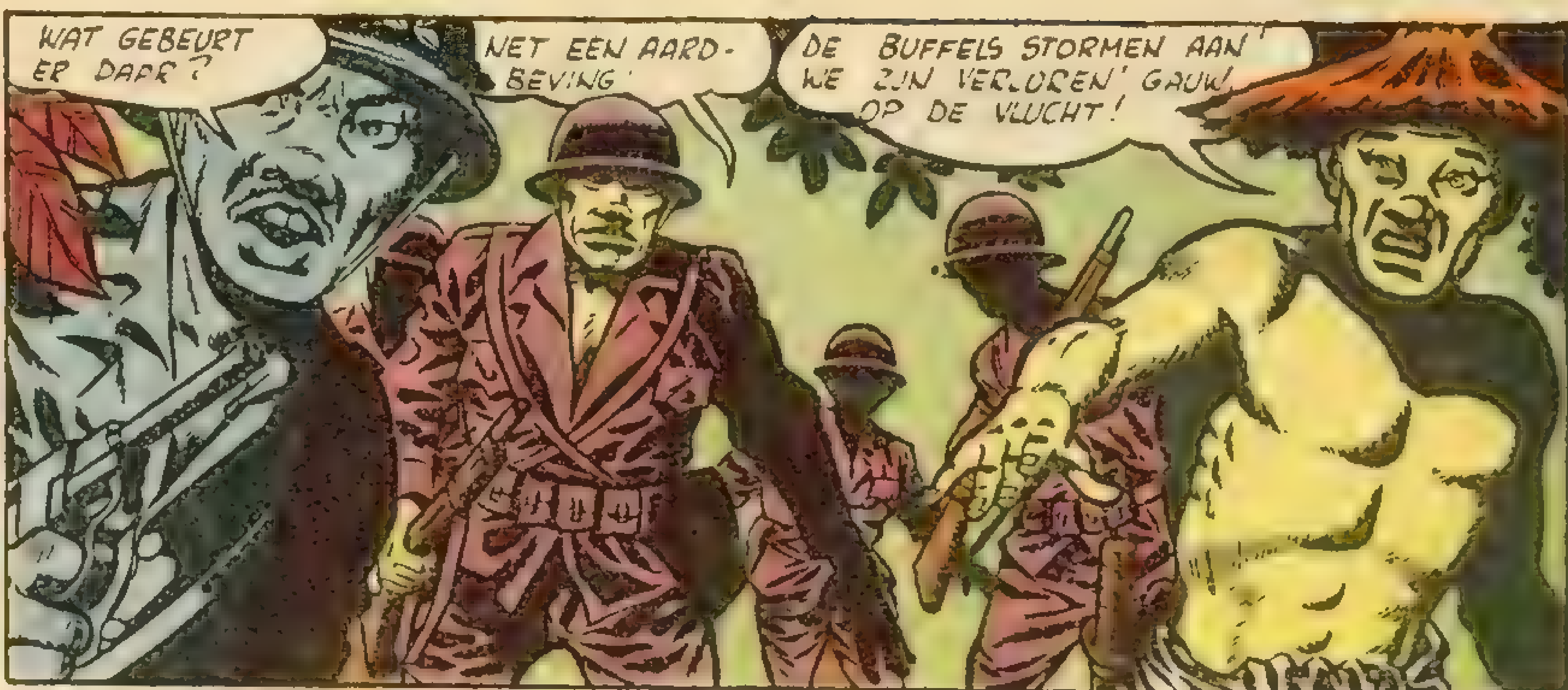

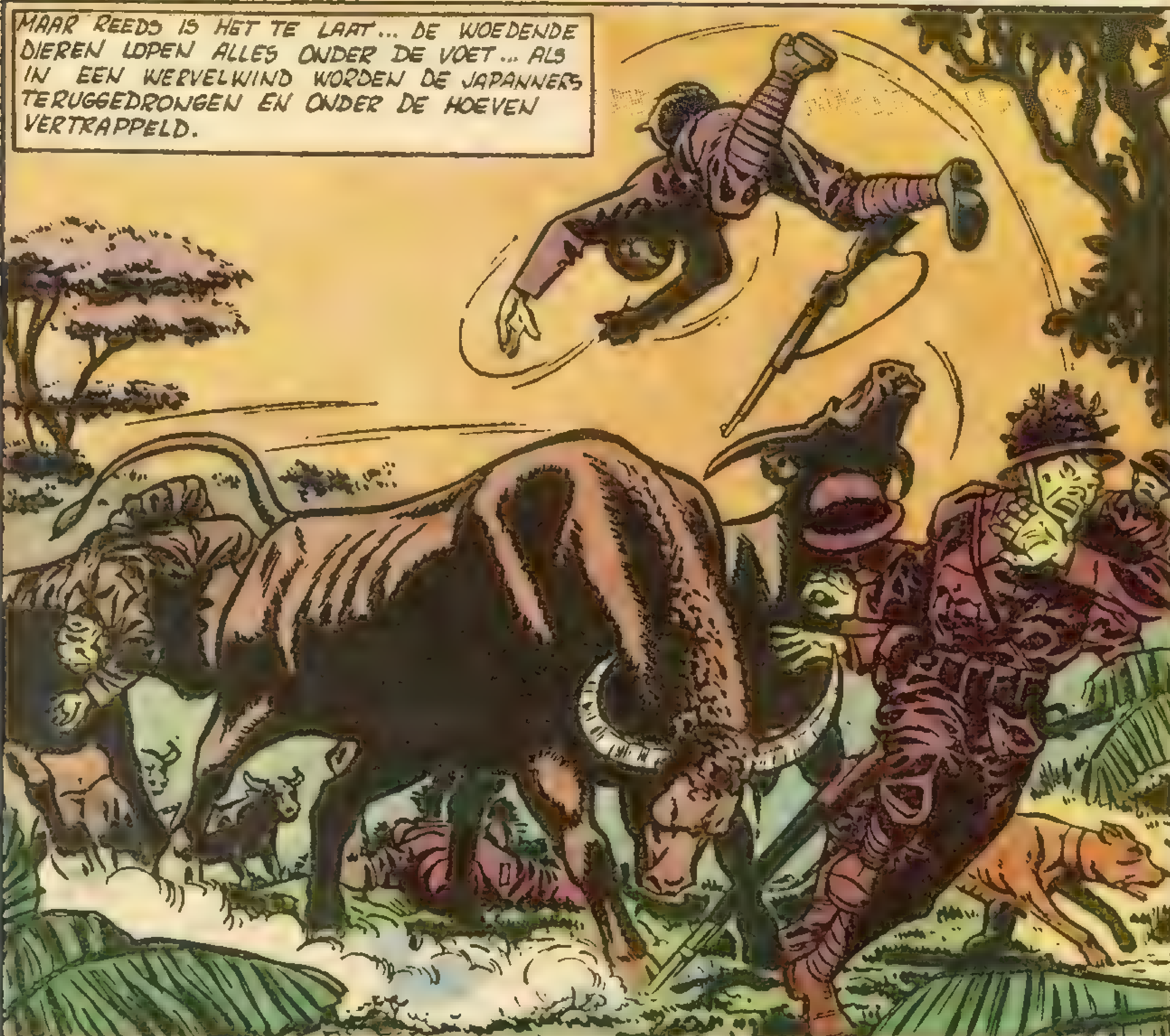

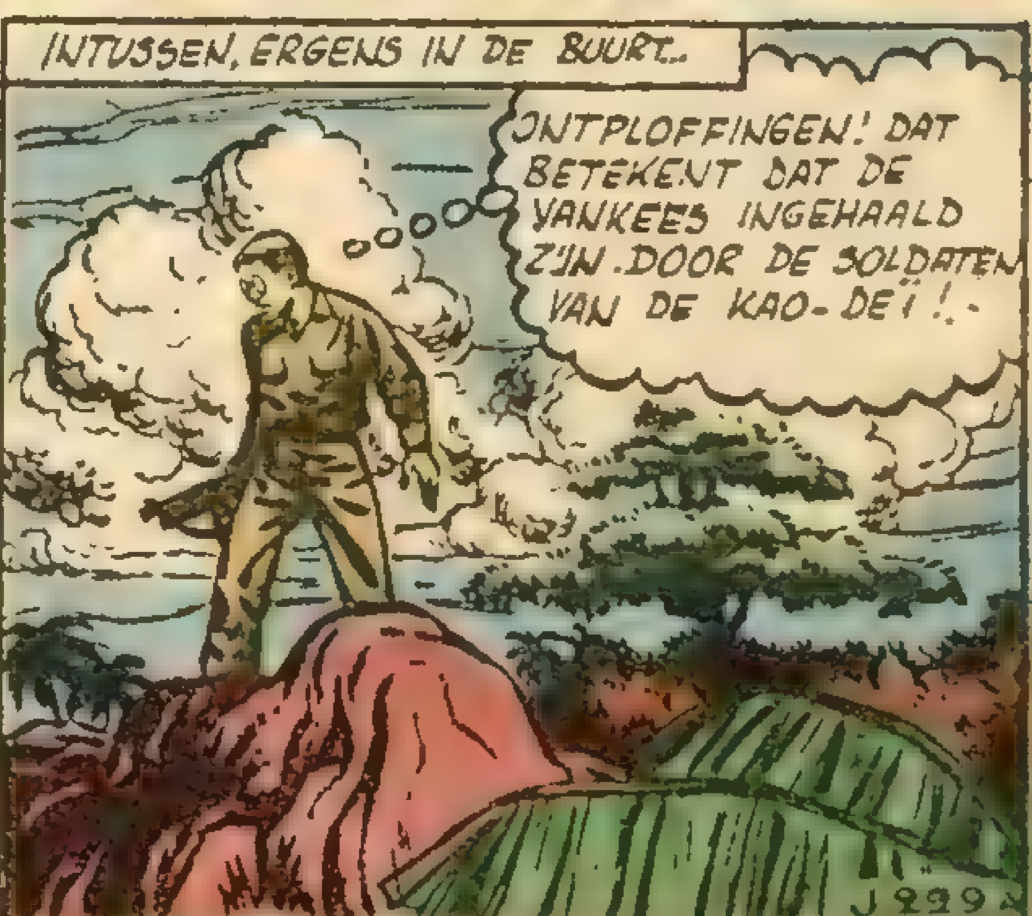

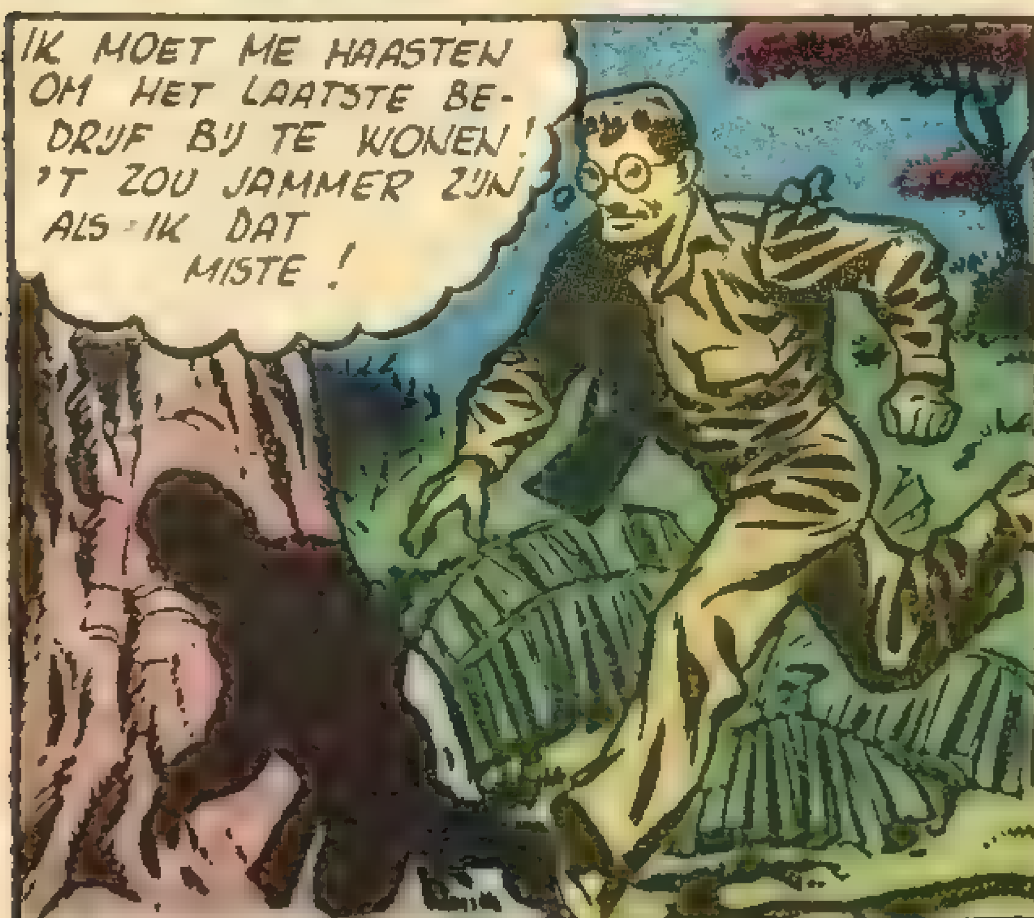

RAZEND VAN ANGST EN WOEDE STORMEN DE BUFFELS RECHT VOOR ZICH UIT...

WAT GEBEURT ER DAAR?
NET EEN AARD-BEVING
DE BUFFELS STORMEN AAN! WE ZIJN VERLOREN! GAUW, OP DE VLUCHT!

MAAR REEDS IS HET TE LAAT... DE WOEDENDE DIEREN LOPEN ALLES ONDER DE VOET... ALS IN EEN WERVELWIND WORDEN DE JAPANNERS TERUGGEDRONGEN EN ONDER DE HOEVEN VERTRAPPELD.

DE JAPPEN ZIJN VERLOREN!
IK HOOP DAT ZE DAARMEE GENOEG ZULLEN HEBBEN!
WIE WEET WAT ER ONS NOG TE WACHTEN STAAT!

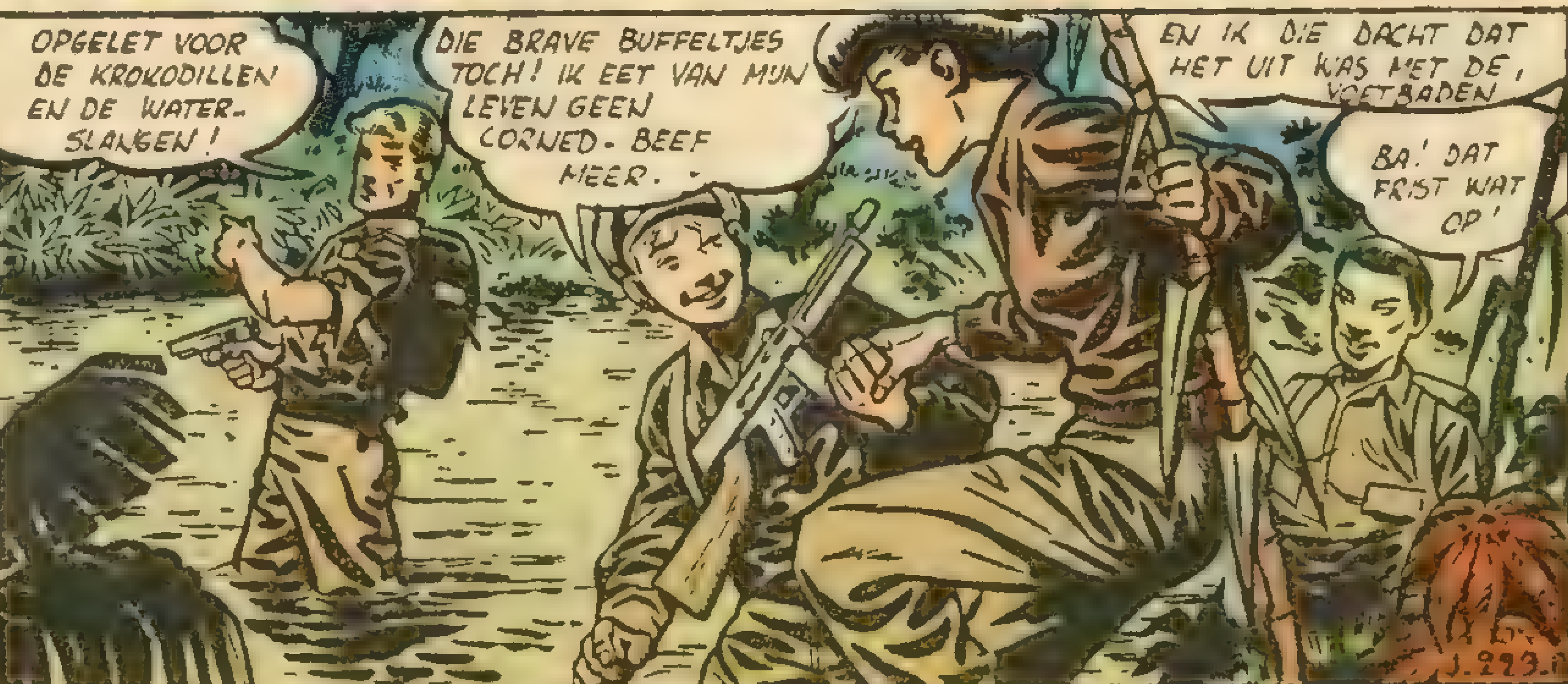

INTUSSEN, ERGENS IN DE BUURT...
ONTPLOFFINGEN! DAT BETEKENT DAT DE YANKEES INGEHAALD ZIJN DOOR DE SOLDATEN VAN DE KAO-DEÏ!..

IK MOET ME HAASTEN OM HET LAATSTE BEDRIJF BIJ TE WONEN! 'T ZOU JAMMER ZIJN ALS IK DAT MISTE!

DIE BRAVE BUFFELTJES HEBBEN METEEN ONS SPOOR UITGEWIST
EN HUN REUK AL ALLE JAPPENHONDEN HET SPOOR BIJSTER MAKEN.
TOCH GEEN REDEN OM HIER TE BLIJVEN HANGEN

HALT! NIET DAARHEEN. WE MOETEN DE JAPPEN VOORGOED OP EEN DWAALSPOOR BRENGEN.
HOEZO?
LATEN WE VOORAL NIET TE LANG WACHTEN

WE ZULLEN GEDURENDE EEN PAAR UUR DOOR DE STROOM WADEN. IK DAAG DE JAPPEN UIT OM ONS TERUG TE VINDEN.
ZE ZULLEN ER IN IEDER GEVAL HEEL WAT TIJD DOOR VERLIEZEN.

OPGELET VOOR DE KROKODILLEN EN DE WATERSLANGEN!
DIE BRAVE BUFFELTJES TOCH! IK EET VAN MIJN LEVEN GEEN CORNED-BEEF MEER.
EN IK DIE DACHT DAT HET UIT WAS MET DE VOETBADEN
BA! DAT FRIST WAT OP!

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je . Robbedoes, Ommeganckstraat 21. Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen). De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 6 Juli tot einde September :

VOOR NEDERLAND : Fl. 3.25.

VOOR BELGIE : Fr. 52.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes ». Ommeganckstraat 21. Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden

Art. 5 : Een goede raad - Kweek geen te dikke knollen

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes

Art 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Onze roemruchte Piet Kwabbernoot spit, harkt en gietert « met gemengde gevoelens » ! Te begrijpen, als je zó in het Junizonnetje gezet wordt ! De eerste aanslag op zijn reputatie wordt gepleegd door **SPEEDWAY SAM** uit **Rotterdam**, in wie **SNUFFEL** een oude bekende ontdekt. « Vrienden mogen kijven, Antoon, maar moeten vrienden blijven » !... Kom maar eens voor de dag met je Speedway-knol, maar hij moet goed zijn ! Inderdaad heeft ieder land zijn eigen smaak. Dat geldt zelfs voor sigaretten !

P. K. ALS « KOLONIAAL » !

Onze Kwabber was bij een vriend in Mexico op bezoek. Het leven op de ranch viel in de smaak van de 8-harige « heldop-sokken ». Ongeveer 'n maand na zijn aankomst braken er echter onlusten uit in de inboorlingenwijk van het dichtbijgelegen stadje. Tenslotte werd de strijd zo hevig, dat alle beschikbare mannen aan het offensief moesten deelnemen. Ons wonder hield zich goed, maar 'n vijandige pijl trof hem.

Kwab werd opgenomen in het hospitaal. Na 'n paar weken vonden de doktoren, dat hij genezen was. Piet bleef volhouden, dat hij ziek was. Enige tijd daarna kwam er 'n nieuwe dokter, die zonder iets te zeggen, de maat nam van Kwabber zijn hoofd tot de voeten. Daar wou P. K. meer van weten en vroeg :

— Zeg, dokteur, waarom meet u mij op ?...

— Och, zei deze : er valt aan u toch niets meer te prullen en... we moeten toch de maat weten van uw kist !...

De volgende dag verklaarde Piet, dat hij genezen was. Mexico viel hem héél hard tegen !...

Nog geen twee weken later arriveerde Piet in België en dat hij natuurlijk weer de meeste praats had, spreekt vanzelf.

SPEEDWAY SAM uit **Rotterdam.**

Ook **HAPPEKEN CASSIDI** uit **St. Niklaas-Waas** neemt onze Kwabber op de korrel en treft hem in het hart !

ONZE PIET ALS DRUKKERSGAST

Droevig stond onze Piet tegen een lantaarnpaal en staarde sip voor zich uit. Toen hij plotseling een stem achter zich hoorde :

— Hallo Piet, zo droevig vandaag ? Wat is er gebeurd ?

— Sjarel heeft mij beleefd aan de deur gezet, antwoordde Kwabber.

— Dat is de eerste keer niet, lachte de stem.

— Ja, zei Piet, vandaag had ik weer pech ! Ik was als leerjongen bij Sjarel aangenomen en mijn toekomst was eens te meer verzekerd. Vanmorgen droeg ik, zoals gewoonlijk, de teksten naar de drukkerij. Het noodlot liet mij struikelen en de hele boel lag op de grond. Ik raapte alles op en prutste het zo goed mogelijk weer in elkaar.

» Deze middag liet Sjarel mij roepen. Het was een droevig iets

Hij drukte me een drukproef onder de neus.

» Ik las verbaasd :

» « Te huur gevraagd : deftige vrouw met koud en warm water op alle verdiepingen, terug te brengen tegen flinke beloning ».

» « Verloren : ruim herenhuis met kort staartje, geheimhouding verzekerd ».

» « Te koop : Prachtige keukenkast zo goed als nieuw, zoekt in het huwelijk te treden met uitstekende sigaren van twee frank 't stuk ».

» « Te koop : driewielige bakkerskar met balkon op tweede verdieping, sierplanten en zwart krulhaar... »

» Meer voorbeelden hoef ik niet te geven ! Je zult begrijpen dat ik mijn baantje kwijt ben. Nu moet ik iets anders zoeken...

— Arme, arme Piet !

HAPPEKEN CASSIDI uit **St. Niklaas-Waas.**

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Afkorting van Stoomschip. — 2 : Scheepsbevelhebber. — 3 : Russisch muziekinstrument. — 4 : Beoefening der bergsport. — 5 : Kromme blaashorens. — 6 : Enkele. — 7 : Drie medeklinkers uit Rodelbaan.

VERTIKAAL

1 : Putemmertje. — 2 : Goudgeel haar. — 3 : Grasmaand. — 4 : Lemmer. — 5 : Ongescheiden. — 6 : Opening. — 7 : Middagslaapje. — 8 : Tijd (Engels). — 9 : Bedkleed. — 10 : Geluid van de ezel.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Ok, Lok. — 2 : Kwar, Ns. — 3 : De, Elastiek. — 4 : Universiteit. — 5 : Armoe, Tsa.

Vertikaal. — 1 : Kneu. — 2 : Nu. — 4 : Eva. — 5 : Klerk. — 6 : Warm. — 7 : Lasso. — 8 : Portie. — 9 : It. — 10 : Neet. — 11 : Skis. — 12 : Tak.

Driemaal is scheepsrecht, denkt **BLAUWE SPERWER 30.395** uit **Brasschaat** en hij heeft het op P. K. 's bolletje gemunt !

EEN VERGISSING

P. K. had juist een nieuwe hoed gekocht, — want zijn oude was versleten — en ging terug naar het Robbedoeshuis. Het was die dag bar slecht weer met veel wind.

Opeens kwam er een rukwind en onze Piet zijn hoed vloog weg ! Piet keek om, en ja, daar zag hij zijn hoed in de modder vliegen. De hoed bleef liggen en onze Piet zou hem oprapen. Helaas, daar vloog de hoed wèèr weg ! Dat gebeurde nog twee keer.

Eindelijk had Piet de hoed in handen. Maar eensklaps stond er een hijgende man voor hem.

— Dank u voor mijn hoed, zei deze, terwijl hij de hoed uit Piet's handen nam. Onze Piet zag verbaasd de man aan en zei :

— Waar is mijn hoed dan ?

— Wel, zei de heer, die hangt op uw rug, met een touwtje vast !

Dat was waar, want onze Kwabber had zijn hoed vastgemaakt voor hij uit de hoedenwinkel kwam !

BLAUWE SPERWER 30.395
uit **Brasschaat.**

Een ernstiger geluid laat **STAALHART 30.170** uit **Eksaarde** horen :

DE STRAF

10 Mei 1944.

Een ondoordringbare mist hangt over de stad Antwerpen. Uit een der lage slophuisjes stijgt gebrul en gehuil op. De deur zwaait open en stuwt een bende tierende en vloekende mannen de ruwe kasseien op. Aangebrande liedjes rollen over de daken. Nand en Jef, twee eersteklassers, schijnen hier de lakens uit te delen. De huilende bende volgt gedwee als lammeren de twee grote deugnieten. Plots aan 'n draai van de straat botst de horde op 'n Mariakapelletje. Vredig blikt het glanzend aangezicht der Moeder-Maagd door een krans van geurige bloemen. Een zalmroze sluier hangt over haar blonde lokken. Een blauwe lendenband houdt het wit met brokaat bestikte kleed samen. Een electrisch lampje gloeit in de wazige mist...

Met 'n ruk keert Jef zich om en gilt : — Mannen, is dat geen schande in onze moderne en verlichte eeuw ? Weg met dat bijgeloof !...

Hij raapt 'n kei op... en... kets... Onze Lieve Vrouwke's hoofd hobbelt in 't slijk der riool.

Bravo ! brullen allen in koor.

Terstond regent het stenen op het tere kapelletje. Dra blijft er niets meer over dan een handvol verslenste bloemen, triplexplankjes en kalkstukjes.

Als de goddeloze boeven 'n nieuw cafe willen aandoen, loeien plots de sirene. In blok stormen de schurken naar een schuilkelder in de buurt. Nog steeds lallend kruipen ze in de betonnen bunker.

In geheel Antwerpen viel slechts één bom en midden in die bunker ! God laat niet straffeloos zijn Heilige Moeder beledigen.

STAALHART 37.170 uit
Eksaarde.

Een vriendengroet aan **SPERWER 13.197** uit **St Niklaas-Waas.** In de knollentuin planten kost geen extra geld, Walter. Stuur dus gerust je opstel-, teken- en dichtknolletjes. Maar... ze moeten goed zijn om minstens een eervolle vermelding te halen !

Weer is er gedicht, dat de stukken eraf vliegen. **ZEPHIER 26.834** uit **Meerhout** hoeft niet te worstelen met de vorm. Hij heeft een benijdenswaardig gemak van versificatie. Maar... dat ontslaat je niet van te worstelen met de gedachte. En niet tevreden zijn, voordat je het gezegd hebt op een manier, die niet beter kan ! Een verrassing brengt **STROPKE** uit **Gent,** die onmiddellijk een eigen toon aanslaat, maar nog te veel in dichterlijke woorden gevangen zit. Eervolle vermelding voor tekenknol : prachtig idee, maar... de tekening zelf is minder ! Nog erger verslaafd aan dichterlijke woorden, afkortingen en andere trucjes is **RI-RANK** uit **O. L. Vrouw-Lombeek.** Begrijp, René, rijm en rhythme maken een vers niet ! Dat is slechts de buitenkant. Als je wat te zeggen hebt, doe het dan op eigen, frisse manier en niet in woorden en beelden, die jou en de jeugd en niemand aanspreken. Veel beter pakt **KEN MAYNARD** uit **Dendermonde** het aan. Die weet zich niet sterk in rijmen. Wel, dan rijmloze verzen ! En waarachtig, dit is veel beter werk dan veel gerijmel. Doorzetten, Renaat, maar met veel zelfcritiek. Geen enkele rakker mag te gauw tevreden zijn over zijn werk.

DROOM BIJ ZONSONDERGANG

Eénmaal zou 'k willen gaan naar de verte,
Waar de hemel het wereldvlak raakt ;
Waar de zon met haar laaiende stralen
Van de wolken een vlammenzee maakt.

Ik zou daar in die glanzende weelde
Van mijn dromen de oorsprong eens zien.
En daarna weer terug op de aarde
Zou 'k gelukkiger leven... misschien !

ZEPHIER 26.834 uit
Meerhout - lid F. T. C.

BLANKE ZEILEN

Blanke zeilen, bol gespannen,
Varen uit de ree gezwind.
Zie hen glijden, vlug als vogels,
Uitgewiekt en blij gezind !

Felle bries, die geeft hun krachten,
Zie hen schuiven over 't nat,
Hoe de golven om hen klotsen !
Hoe het schuim er tegen spat !

'k Zie zo gaarne blanke zeilen,
Als zij varen uit de ree.
En zij lijken op de meeuwen.
Die hen volgen door de zee.

STROPKE uit **Gent.**

Piet verdient zijn sporen als « keeper » in de nationale voetbalploeg van het Robbedoeshuis. Leuke tekenknol van EL VENGADOR uit Wetteren-Overbeke.

VERGANKELIJK IS 'S WERELDS GLOOR'...

Ik zag die pauw in zomertijd :
trots stond hij daar te pralen,
in fiere pracht en heerlijkheid,
glanzend door de zonnestralen.

En kijk die pauw in wintertijd :
lelijk, somber, guur en kale,
verdwenen is de heerlijkheid,
zijn pracht is aan het dalen.

Zo ook is 's werelds ijd'le gloor' :
eerst geweldig, later schraal, en...
Zoals de pauw zijn pracht verloor :
zullen d'hoog geklommen dalen.

RI-RANK uit
O. L. Vrouw-Lombeek.

DAGERAAD

De zonne gaat op
en schiet met haar licht
de einders rood.
Nevelen zweven
en stijgen op
als engelen
die God de wierook
der aarde brengen.
Strak staat de hemel
in spannend blauw,
licht en glans.
Juichend
klimt de leeuwerik
naar boven.

KEN MAYNARD uit
Dendermonde.

Eervolle vermeldingen zijn er voor het dichterlijk Mei-knolletje van **Matroos van der Klein** uit **'s Gravenwezel,** die het te gemakkelijk neemt en het navertelde dichtknolletje en de twee tekenknollen van **D'Artagnan 30.409** uit **Eppegem.** Je leert bij, Richard !

Nog verdienen een eervolle vermelding voor hun tekenwerk : **Witte Veder** uit **Eksaarde, De Rode Gaai** uit **Hofstade** (goede ideeën, maar te houterig uitgewerkt), **Jeanne d'Arc** uit **Aalst** voor haar dierentekeningen, **Danny 29.809** uit **Wilrijk** en verder voor de nagetekende knolletjes van **Robin Hood 28.710** uit **Bevere, De Zwarte Ridder 29.801** uit **Stekene, Het Rode Masker 29.102** uit **Brugge,** voor wiens groeten P. K. heel gevoelig is en **Buck Danny 30.441** uit **Aalst** voor zijn keurig nageknolde Lucky Luke.

Pijpblazend en rookwalmend komt daar onze Sjarel opzetten Zelfs onze P. K. maakt zich onmiddellijk uit de voeten. Jullie begrijpen wel waarom ! Tot volgende week, rakkers en... rakkeresjes. Die zijn weer eens verdwenen. Ja, die warmte ook ! Kom, kom, een ietsje meer fut ! Present hoor, volgende week. Alvast gieters frisse groeten van P. K., een rookgordijn van Sjarel en handwuivingen van jullie opperknollenbaasje

SNUFFEL

Clubnieuws

Is het de hitte ? Zijn het de examens ? Grote Vacantie-plannen ? Waarschijnlijk is de verslapte Robbedoesbedrijvigheid aan deze beide oorzaken te wijten. Toch kan ik me moeilijk indenken, dat een echte rakker of rakkeresje zich door de « koperen ploert » zou laten van streek brengen. Zoals je weet, noemen de volkeren van het Verre Oosten de zon een « koperen ploert ». Nu, in die landen kan de zon inderdaad overdrijven, maar bij ons blijft ze toch altijd « lekker »... als ze niet afwezig is.

Nu de examens haast achter de rug zijn, zullen onze plaatselijke clubs wel weer van zich laten horen. Verschillende leiders hebben me over hun plannen van de grote vacantie geschreven Daaruit blijkt, dat ze durven aanpakken, onze Robbedoesrakkers. En zelfs onze rakkeresjes blijven niet met hun handen in de schoot zitten.

Nu, ik wens jullie allen het allerbeste.

TWEEDE REFERENDUM-VRAAG

De antwoorden op de referendum-vraag hebben me werkelijk verbaasd door hun eensgezindheid. En die eensgezindheid is er een van het goede soort. Maar misschien moet ik even jullie geheugen opfrissen en nieuwe lezers op de hoogte stellen. De volgende kwestie moest opgelost worden. Ergens op school wordt een jongen gestraft voor iets wat hij niet gedaan heeft. De leider van de plaatselijke club kent de echte schuldige, namelijk een lid van zijn club. Moet hij nu zwijgen als vermoord, ofwel de schuldige aanklagen ?

Tientallen rakkers en rakkeresjes hebben me laten weten, hoe ze zich in zo'n geval zouden gedragen. Op een paar details na hebben ze allemaal dezelfde oplossing voorgesteld : De leider moet eens ernstig met de schuldige rakker gaan praten en hem zo ver brengen, dat hij zelf schuld bekent. Doet hij dit niet, dan mag de leider hem toch niet verklikken — tenzij het om een zeer ernstige zaak — maar hem onverbiddelijk uit de club verbannen, tijdelijk of voorgoed. Zo'n rakker hoort werkelijk niet thuis in een Robbedoesclub.

Daar hoef ik wel niets meer aan toe te voegen. Alle clubleden zijn zeker volledig accoord met deze oplossing.

OPROEPEN

Rakker Frans Maldoy, Raamstraat 8-14, Hasselt, wil een plaatselijke club stichten voor jongens van 9 tot 13 jaar. Inschrijvingen elke Donderdag van 1,30 tot 2,30 u.

Blauwe Sperwer, Sint Niklaas. — Je oproepje is veel te laat gekomen om nog tijdig te worden opgenomen.

GEHEIME BOODSCHAP

92X4R— 8X47— 4SR9KX 4RSM— 464NH 0N84ST 7—4N—M 63J74N S745R— 6419C9 N634N 340+4247 4N 9XN64 +4R14NH—45 R—64R H469XN 692X4Z 4RS+—R76H—4M —X34R —NS23JF82 97+—R7 4NZ92.

De Leeuw van Vlaanderen
naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE
Platen van Wik
Scenario van P. DURBIN

KOM, MAKKERS, LAAT ONS NOG EEN BEKER DRINKEN VAN DIE KIJN, DIE DE VLAMINGEN VERACHTEN!
OP DE GEZONDHEID VAN DIE VLAAMSE MAAGD...
... DIE WE VANDAAG NAAR FRANKRIJK MOGEN BRENGEN!
HOLA!

JAN BREYDEL LUISTERT SCHERP TOE. PLOTS HEFT HIJ HET LIED DER KLAUWAARTS AAN.
ZIET GIJ DE ZWARTE LEEUW NIET RIJZEN ZO FIER OP 'T TROTSE GOUDEN VELD? ZIET GIJ ZIJN FORSE REUZENKLAUWEN WAARVAN EEN SLAG DE VIJAND VELT?

DIE KEREL SPOT MET ONS! HIJ ZINGT HET LIED DER KLAUWAARTS!
HIJ SLOEG ZIJN KLAUWEN OP HET OOSTEN EN 'T OOSTERHEIR VLOOD SIDDEREND HEEN..
DE VLAAMSE LEEUW IS ZIJN KLAUWEN KWIJT VRIEND!
GE MOET TOCH BEKENNEN, TROTSE VLAMING, DAT DE LEEUW KRUIPT VOOR ONZE LELIE!

WACHT, ER VOLGT NOG EEN STROFE: HIJ SLUIMERT NU, DER WALLEN KONING BEKNELL' HEM VRIJ IN IJZ'REN BAND
GENOEG! IK ZOU EEN LAFAARD ZIJN, ALS IK U NIET TERSTOND NEERSLOEG!

EN DAT NIEMAND ZICH IN HET GEVECHT MENGT: IK ZAL DIE VLAMING WEL ALLEEN AANPAKKEN!
OP LEVEN EN DOOD! EN LEVE DE LEEUW!

NOG VOOR HET TEKEN TOT HET GEVECHT GEGEVEN IS STAAT LEROUX ONVERWACHT TOE, TOT GROTE VERRASSING VAN BREYDEL.
PAK VAST EN LEVE DE FRANSE LELIE

BREYDEL STORT ACHTEROVER TEGEN EEN KAST EEN KANDELAAR VALT NAAR BENEDEN.
50

de BLAUWE SPERWER

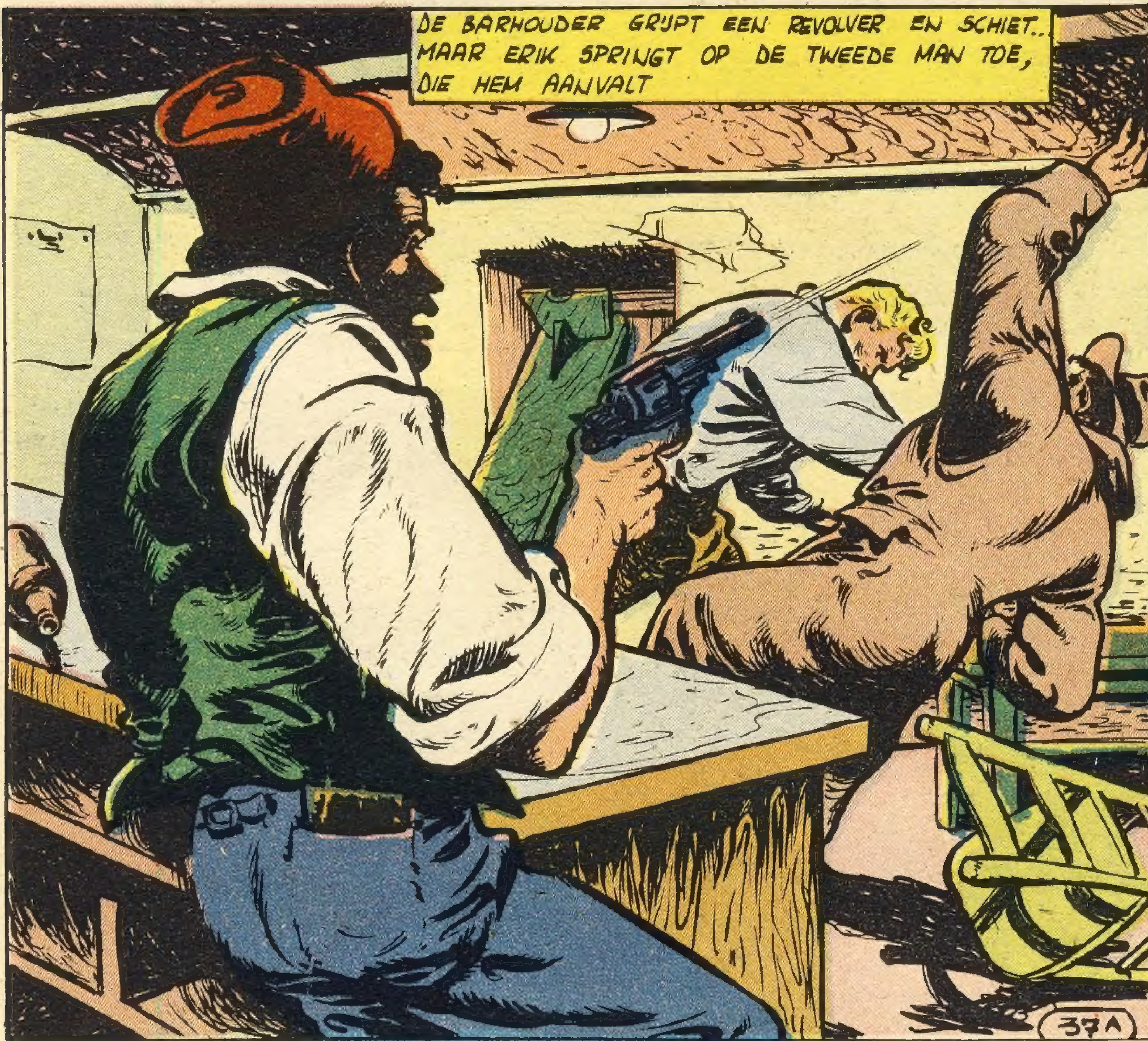
door Sirius

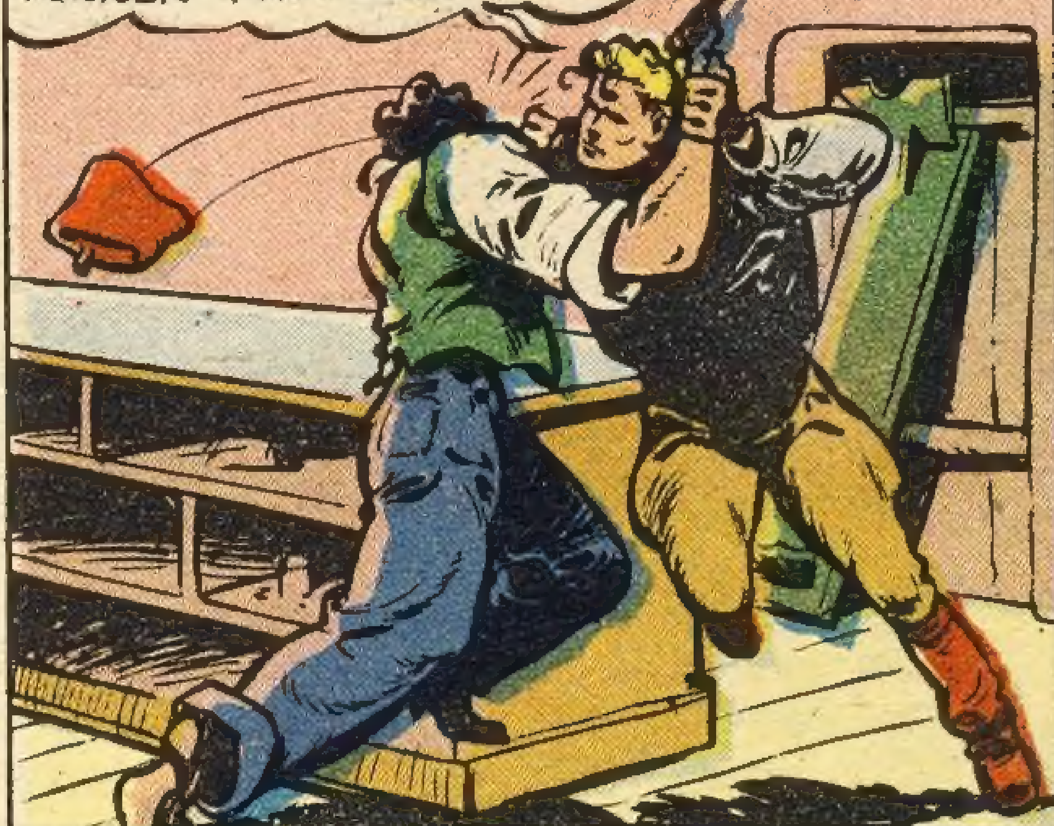
SPERWER WORDT DOOR TWEE HEERSCHAPPEN AANGEVALLEN EN KOMT IN HET HOL VAN DE LEEUW TERECHT.

In het hol van de leeuw

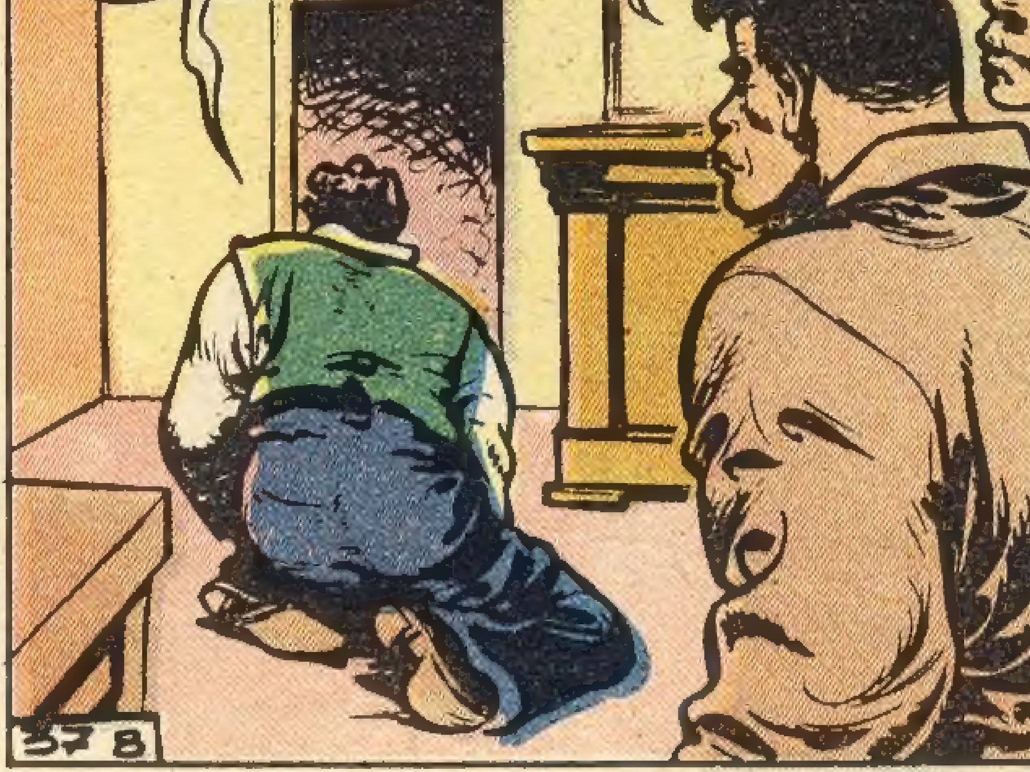

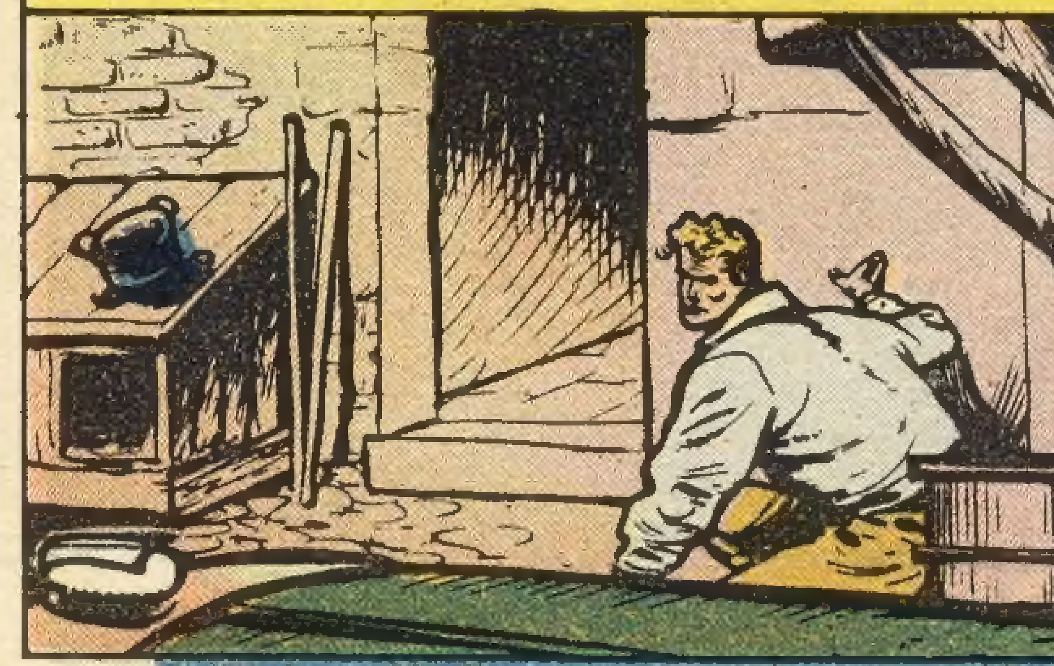

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

MET BEHULP VAN DE "VAT-FENH-LING" HEEFT JEFKE HET BOS IN BRAND GESTOKEN. EEN DER MISDADIGERS WAARSCHUWT DE KAPITEIN ...

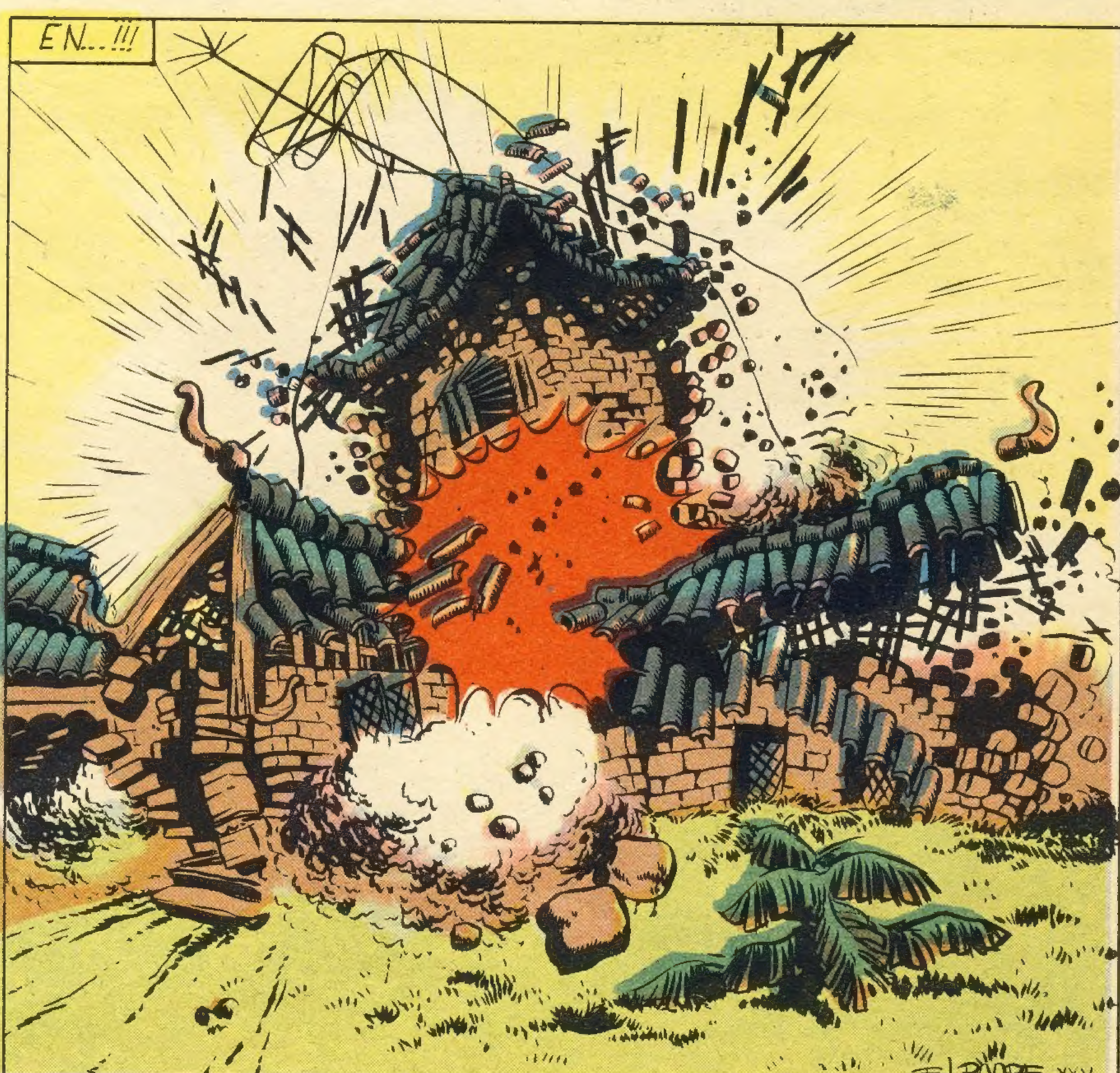

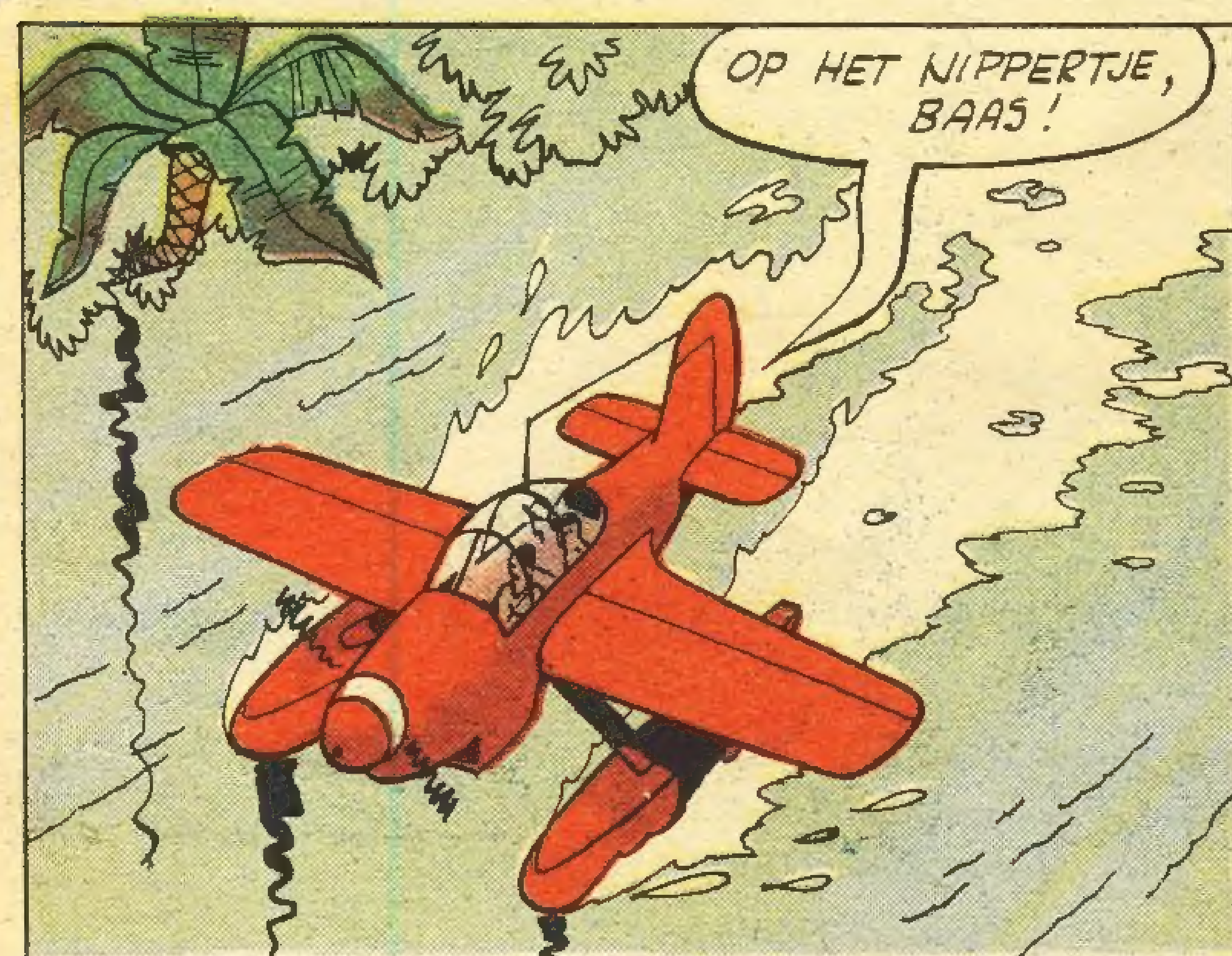

de BAARD en de KALE

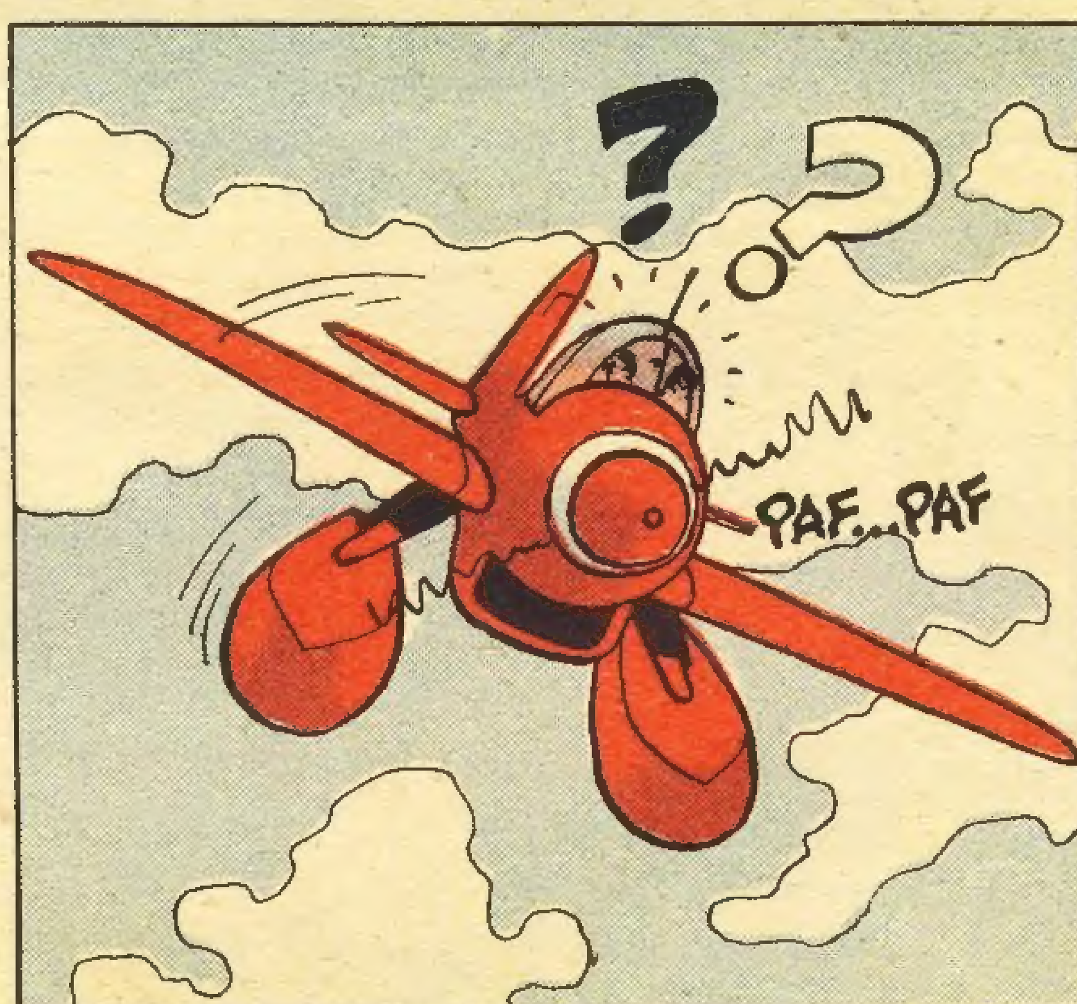

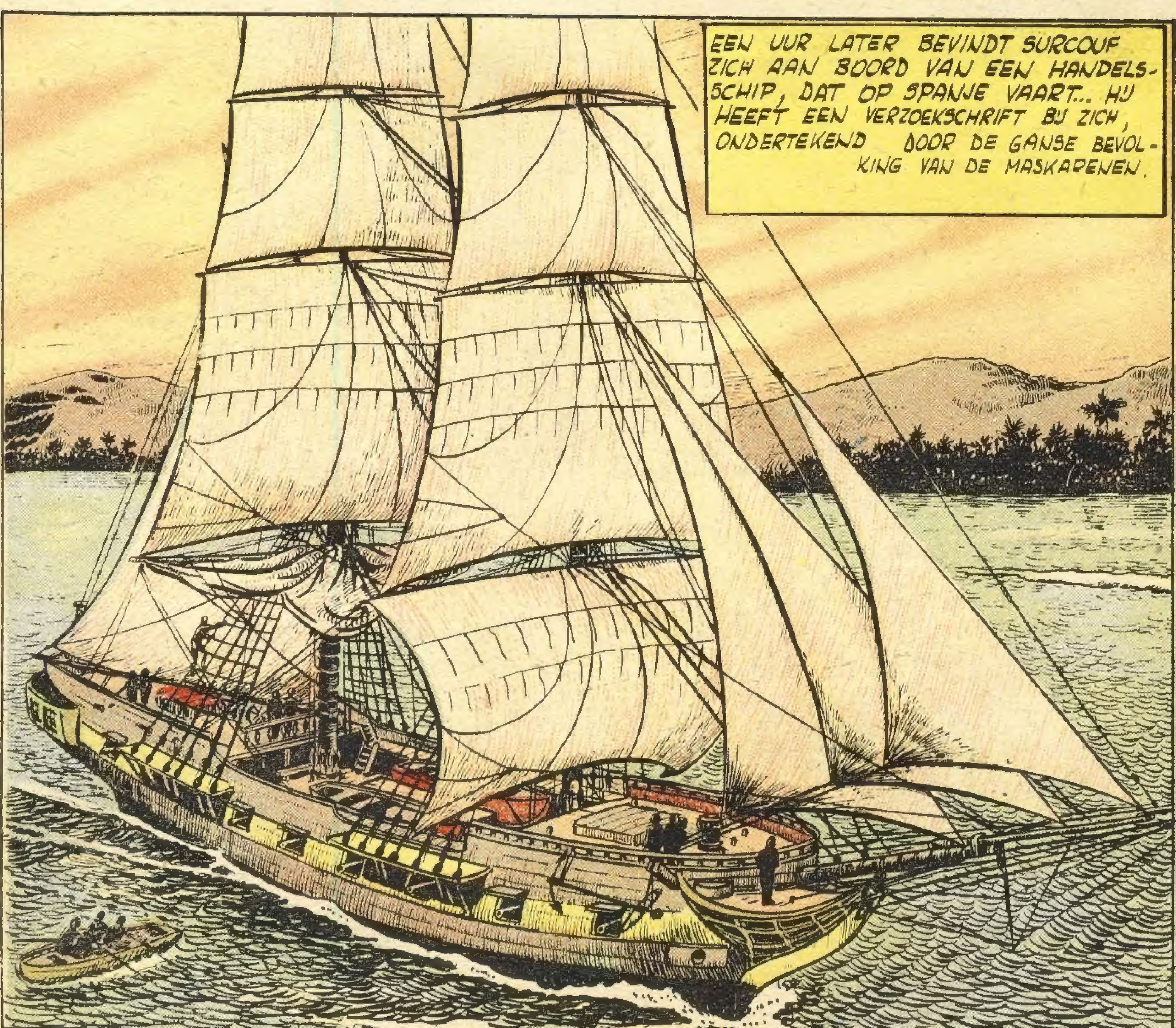

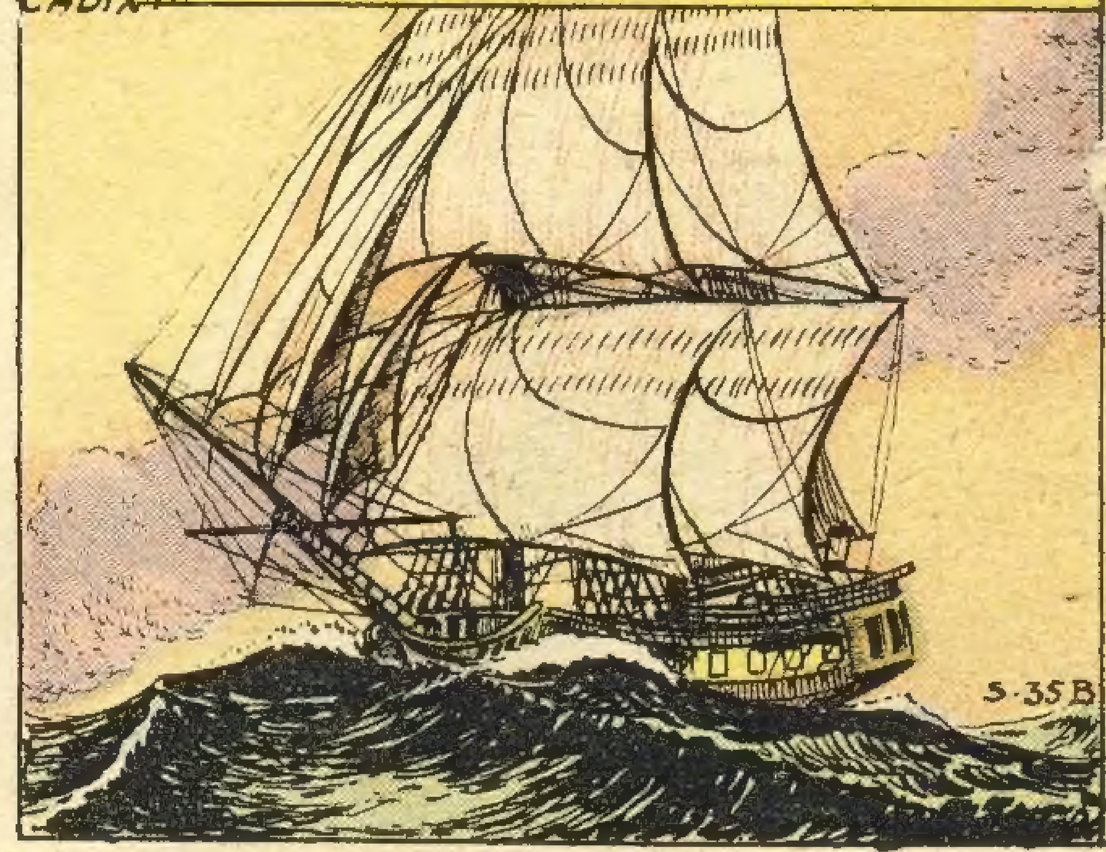

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.